

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA
EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA ÚČETNICTVÍ

Srovnání leasingu a úvěru při pořízení dlouhodobého hmotného majetku
Comparison of Leasing and Credit for Acquisition of Tangible Fixed Assets

Student: Monika Veselá
Vedoucí bakalářské práce: Ing. Eva Chalúpková

Ostrava 2013

Zadání bakalářské práce

Student: **Monika Veselá**
Studijní program: B6208 Ekonomika a management
Studijní obor: 6202R049 Účetnictví a daně
Specializace: 00 Účetnictví a daně
Téma: Srovnání leasingu a úvěru při pořízení dlouhodobého hmotného majetku
Comparison of Leasing and Credit for Acquisition of Tangible Fixed Assets

Zásady pro vypracování:

1. Úvod
 2. Zdroje financování při pořízení dlouhodobého majetku
 3. Techniky porovnávání výhodnosti financování investice
 4. Komparace vybraných forem financování dlouhodobého majetku
 5. Závěr
- Seznam použité literatury
Seznam zkratk
Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce
Seznam příloh
Přílohy

Seznam doporučené odborné literatury:

- VALACH, Josef. *Investiční rozhodování a dlouhodobé financování*. 3. vyd. Praha: Ekopress, 2010. 513 s. ISBN 978-80-86929-71-2.
- VALOUCH, Petr. *Leasing v praxi – praktický průvodce*. 5. vyd. Praha: Grada Publishing, 2012. 120 s. ISBN 978-80-247-4081-2.
- VYCHOPEŇ, Jiří. *Finanční leasing z účetního a daňového pohledu*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2011. 157 s. ISBN 978-80-7357-590-8.

Formální náležitosti a rozsah bakalářské práce stanoví pokyny pro vypracování zveřejněné na webových stránkách fakulty.

Vedoucí bakalářské práce: **Ing. Eva Chalúpková**

Datum zadání: 23.11.2012

Datum odevzdání: 10.05.2013

Ing. Jana Hakalová, Ph.D.
vedoucí katedry

prof. Dr. Ing. Dana Dluhošová
děkanka fakulty

Prohlašuji, že jsem celou práci, včetně všech příloh, vypracovala samostatně. Přílohu č. 1 a Přílohu č. 2, dané mi k dispozici jsem samostatně doplnila.

V Ostravě dne 10. 5. 2013

Monika Veselá

Monika Veselá

OBSAH

1 Úvod	4
2 Zdroje financování při pořízení dlouhodobého majetku	6
2.1 Financování dlouhodobého majetku	6
2.2 Interní zdroje financování	7
2.3 Externí zdroje financování	11
2.4 Porovnání koupě v hotovosti, leasingu a úvěru	16
2.4.1 Srovnání administrativní náročnosti a práva volného disponování s majetkem	18
2.4.2 Daňové dopady leasingu a úvěru	19
2.4.3 Finanční náročnosti pořízení majetku	19
2.5 Vývoj a stav leasingového a úvěrového trhu v ČR v roce 2012	20
3 Techniky porovnávání výhodnosti financování investice	23
3.1 Metoda diskontovaných nákladů	23
3.2 Metoda roční procentní sazby	24
3.3 Metoda čisté výhody leasingu	25
3.4 Leasingová cena a leasingový koeficient	27
3.5 Celková cena úvěru a koeficient navýšení	28
4 Komparace vybraných forem financování dlouhodobého majetku	29
4. 1 Charakteristika společnosti Oberbank AG	29
4. 2 Leasingové financování	29
4. 3 Úvěrové financování	36
4. 4 Srovnání leasingového a úvěrového financování	39
4. 5 Účtování u finančního leasingu	41
5 Závěr	44
Seznam použité literatury	45
Seznam zkratk	48
Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce	
Seznam příloh	
Přílohy	

1 Úvod

Rozhodování o investicích je nedílnou součástí finančního řízení. Zahrnuje především rozhodnutí o pořízení, obnově, ale v první řadě o způsobu financování investice. Investiční rozhodování tedy zásadním způsobem ovlivňuje efektivní fungování celého podniku a patří mezi rozhodnutí, u kterých je nutné respektovat časové hledisko, protože investice v podniku slouží řadu let a jsou tedy po dlouhou dobu zdrojem zisku. Cílem financování investice je výběr takového způsobu financování, který umožňuje získat investici při vynaložení co nejnižších nákladů, ale současně neohrožuje likviditu podniku.

Podnik má k dispozici několik způsobů, jak financovat investici. Mezi nejčastější varianty financování patří samofinancování, pro které se podnik rozhodne ve chvíli, kdy má dostatek peněžních prostředků a je to pro něj výhodné. V případě, že podnik nemá k dispozici volné peněžní prostředky nebo je to pro něj nevýhodné, zvolí jednu z forem externího financování. Na trhu je nabízena řada externích zdrojů, z nichž mezi nejčastěji využívané patří leasing a úvěr.

Podnikatelé musí realizovat investice a tudíž zvažovat optimální možnosti financování investice, aby si udrželi dobrou pozici na trhu a byli schopni bojovat s konkurencí. Dnešní doba je taková, že pořízení majetku z vlastních zdrojů je v mnoha případech dosti nevýhodné, či dokonce nereálné. Leasing nebo úvěr je tedy pro některé podnikatele jediným možným řešením, jak získat majetek, který je pro jejich podnikatelskou činnost nezbytný. Na finančním trhu je nabízeno mnoho druhů leasingů a úvěrů. Mezi nejznámější patří finanční leasing, při kterém se po ukončení doby trvání leasingové smlouvy stává nájemce vlastníkem majetku, a investiční úvěr, který je také někdy označován jako účelový úvěr.

V posledních letech se obliba leasingu jako zdroje financování začala snižovat, ale i přes nepříznivý vývoj posledních let představuje leasing významný zdroj financování podnikatelských investic.

Bakalářská práce je rozdělena do tří stěžejních částí, přičemž první dvě části jsou zaměřeny především teoreticky. V první části jsou popsány zdroje financování při pořízení dlouhodobého majetku a je zde zmíněn i vývoj a současný stav leasingového a úvěrového trhu. Ve druhé části jsou charakterizovány techniky porovnávání výhodnosti financování investice. Vzhledem k tomu, že nejčastějším způsobem financování majetku je finanční leasing a účelový úvěr, je třetí část bakalářské práce zaměřena na srovnání těchto dvou vybraných způsobů financování majetku, jehož úkolem je výběr optimální varianty financování.

Cílem bakalářské práce je srovnání efektivnosti při pořízení dlouhodobého hmotného majetku formou finančního leasingu a účelového úvěru využitím metody diskontovaných výdajů, roční procentní sazby nákladů, leasingové ceny, leasingového koeficientu, celkové ceny úvěru a koeficientu navýšení. Při zpracování bakalářské práce byla využita metoda komparace a analýzy.

2 Zdroje financování při pořízení dlouhodobého majetku

Zdroje financování jsou důležité z hlediska hodnocení efektivnosti investic. Struktura financování by měla odpovídat tomu, aby bylo zajištěno stabilní financování projektu s co nejnižšími náklady kapitálu vynaloženými na tyto zdroje. Zdroje financování je možné třídit dle různých hledisek. Mezi základní hlediska patří původ zdrojů (interní a externí) a vlastnictví (vlastní a cizí), jejichž rozdělení je uvedeno v Tab. 2.1, (Dluhošová, 2008, s. 123).

Tab. 2.1 Klasifikace zdrojů financování

Hledisko původu zdrojů	Hledisko vlastnictví	
	vlastní zdroje	cizí zdroje
Interní zdroje	nerozdělený zisk odpisy změna čistého pracovního kapitálu	
Externí zdroje	vkłady vlastníků dotace, dary	investiční úvěry emitované dluhopisy provozní úvěry dodavatelské úvěry leasing směnky

Zdroj: Dluhošová, 2008, s. 123

2.1 Financování dlouhodobého majetku

Podnik musí po dobu své existence řešit mnoho důležitých otázek, jako například: Jaké investice realizovat a z čeho tyto investice financovat? (Brealey a Myers, 2003). Financování je pojem, který charakterizuje získávání finančních prostředků za účelem krytí potřeby kapitálu. Financování investic má charakter dlouhodobého financování, protože přeměna dlouhodobého majetku na peněžní prostředky trvá déle než u běžného majetku a peněžní prostředky jsou vázány v dlouhodobém majetku delší dobu. Do dlouhodobého financování patří také financování té části oběžného majetku, která má trvalý charakter. Dlouhodobé financování je možné ještě dále rozdělovat na střednědobé financování, kdy je doba financování v rozsahu 1 - 5 let, a vlastní dlouhodobé financování při financování majetku s životností vyšší než 5 let, (Freiberg, 2007).

Finanční řízení představuje důležitou součást podniku a mělo by vycházet z pravidla, že dlouhodobý majetek je třeba krýt dlouhodobými zdroji a krátkodobý majetek lze financovat i krátkodobými zdroji. Pokud by se podnik rozhodl financovat dlouhodobý majetek z krátkodobých zdrojů, mohl by se dostat do finanční tísně při zajišťování splatnosti krátkodobých závazků, protože transformace dlouhodobého majetku na peníze je delší než splatnost krátkodobých zdrojů. Naproti tomu financování krátkodobého majetku dlouhodobými zdroji představuje neefektivní rozhodnutí podniku z toho důvodu, že náklady dlouhodobého kapitálu jsou vyšší než náklady krátkodobého kapitálu. Proto je výhodnější, pokud nehrozí finanční obtíže, používat k financování krátkodobého majetku krátkodobý kapitál, (Valach, 2010).

Cílem dlouhodobého financování investic je obstarat požadovanou výši kapitálu na uskutečnění efektivní investice, dosáhnout co nejnižších průměrných nákladů kapitálu a nezvýšit finanční riziko podniku, (Valach, 2010).

Dlouhodobé zdroje financování se dělí podle původu na interní (odpisy, nerozdělený zisk, změna čistého pracovního kapitálu) a externí (emitované akcie, obligace, dlouhodobé úvěry, finanční leasing, směnky) a dále podle vlastnictví na vlastní a cizí, (Dluhošová, 2008).

Vlastní finanční zdroje zahrnují interní zdroje a tu část externích zdrojů, která má charakter vkladů vlastníků. Do cizích zdrojů dlouhodobého financování patří veškeré externí zdroje snížené o vklady vlastníků.

Na vytváření struktury finančních zdrojů podniku působí řada interních a externích faktorů, jako například schopnost podniku vytvářet si vnitřní finanční zdroje nebo jeho možnost zajistit si vnější finanční zdroje. Velký vliv struktury finančních zdrojů na hospodárnost podniku ukazuje na význam rozhodování o způsobech financování činností podniku, (Freiberg, 2007).

2.2 Interní zdroje financování

Interní zdroje financování vznikají výrobní činností podniku a zahrnují odpisy, nerozdělený zisk a změna stavu čistého pracovního kapitálu. Financování pouze interními zdroji je označováno jako samofinancování a má rozhodující podíl na financování investic. Výhodou samofinancování je, že nevznikají náklady na externí kapitál, nezvyšuje se zadluženost podniku, a tedy se snižuje finanční riziko podniku. Nevýhodou této varianty financování je, že zisk může být nestabilním zdrojem a je také dražším zdrojem financování, (Dluhošová, 2008).

Odpisy

Dlouhodobý hmotný a nehmotný majetek slouží v podniku několik let, a proto musí být zahrnut do provozních nákladů postupně, v jednotlivých letech životnosti. Toto postupné zahrnování pořizovací ceny dlouhodobého majetku do nákladů se uskutečňuje formou odpisů. Valach (2010, s. 344) ve své knize definuje odpisy jako: „část ceny dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku, která se v průběhu jeho životnosti systematickým způsobem zahrnuje do provozních nákladů podniku, vynaložených za určité období.“ Odpisy jsou zachycovány ve výsledovce podniku a představují nedílnou část interních zdrojů financování podniku, (Valach, 2010).

Kromě toho, že odpisy vyjadřují stupeň opotřebení hmotného a nehmotného dlouhodobého majetku, ovlivňují také výši vykazovaného hospodářského výsledku a tím i základ daně ze zisku a v neposlední řadě slouží do obnovy dlouhodobého majetku jako finanční zdroj. Ačkoli odpisy představují součást provozních nákladů, nejsou zároveň peněžním výdajem a nepředstavují tedy odliv peněžních prostředků podniku. Odpisy jsou, na rozdíl od zisku, relativně stabilní zdroj financování, protože nejsou ovlivněny velkým množstvím proměnlivých faktorů jako zisk a jsou podniku k dispozici i v těch případech, kdy nevytvořil žádný zisk. Systém odepisování dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku má velký vliv na finanční hospodaření a rozhodování podniku. Celková výše odpisů závisí především na výši a struktuře nehmotného a hmotného dlouhodobého majetku, ceně majetku, době odepisování a metodě odepisování, (Valach, 2010).

V České republice existují účetní a daňové odpisy. Účetní odpisy vyjadřují skutečné opotřebení majetku a ovlivňují vykazovaný hospodářský výsledek. O účetních odpisech, zahrnovaných do nákladů, o jejich výši a způsobu odepisování rozhoduje podnik v souladu se svým odpisovým plánem, (Valach, 2010). Jelikož má účetnictví odrážet věrný obraz skutečnosti, měly by být účetní odpisy koncipovány tak, aby co nejlépe vyjadřovaly reálnou skutečnost, (Hrdý, Horová, 2009).

Daňové odpisy stanovují velikost části nákladů vynaložených na dosažení zdanitelných příjmů pro stanovení daňového základu a pevně určují dobu použitelnosti dlouhodobého majetku. Doba odepisování a odpisovou sazbu pro různé skupiny dlouhodobého hmotného majetku stanoví zákon o daních z příjmů (dále ZDP). V ČR existuje šest odpisových skupin s dobou odepisování v rozmezí 3 – 50 let. Zákon o daních z příjmů umožňuje rovnoměrný nebo zrychlený způsob odepisování, (Hrdý, Horová, 2009).

Při rovnoměrném odepisování se roční odpis stanoví podle následujícího vztahu:

$$\text{Odpis v prvním roce} = \frac{VC \cdot \text{ROS pro 1. rok odepisování}}{100}, \quad (2.1)$$

kde **VC** je vstupní cena a **ROS** je roční odepisování sazba pro první rok odepisování, (ZDP, 2013).

$$\text{Odpis v dalších letech} = \frac{VC \cdot \text{ROS v dalších letech}}{100}, \quad (2.2)$$

kde **VC** je vstupní cena a **ROS** je roční odepisová sazba pro další roky odepisování, (ZDP, 2013).

Pro rovnoměrné odepisování hmotného majetku jsou odepisovým skupinám přiřazeny tyto maximální roční odepisové sazby:

Tab. 2.2 Odepisové sazby v %

Odpisová skupina	v 1. roce odepisování	v dalších letech odepisování
1	20	40
2	11	22,25
3	5,5	10,5
4	2,15	5,15
5	1,4	3,4
6	1,02	2,02

Zdroj: ZDP, 2013

Výše ročního odpisu při zrychleném odepisování se vypočítá dle následujícího vztahu:

$$\text{Odpis v 1. roce} = \frac{VC}{K_1}, \quad (2.3)$$

kde **VC** je vstupní cena a **K₁** je koeficient pro první rok odepisování, (ZDP, 2013).

$$\text{Odpis v dalších letech} = \frac{1 \cdot ZC}{K_n - n}, \quad (2.4)$$

kde **ZC** je zůstatková cena, **K_n** je koeficient pro další roky odepisování a **n** je počet let, po které se již majetek odepisuje, (ZDP, 2013).

Při výpočtu zrychlených odpisů hmotného majetku jsou odpisovým skupinám přiřazeny následující koeficienty:

Tab. 2.3 Koeficienty pro zrychlené odepisování

Odpisová skupina	v 1. roce odepisování	v dalších letech odepisování
1	3	4
2	5	6
3	10	11
4	20	21
5	30	31
6	50	51

Zdroj: ZDP, 2013

Nerozdělený zisk

Dalším významným zdrojem interního financování investic je nerozdělený zisk, který se někdy označuje jako zisk zadržенý. Nerozdělený zisk představuje část zisku po zdanění, která není použita na jiný účel. Jeho podíl na celkovém kapitálu podniku nebývá obvykle vysoký, avšak podíl na financování investic bývá mnohem vyšší, (Valach, 2010).

Používání nerozděleného zisku k samofinancování rozvoje podniku, které zvyšuje vlastní kapitál podniku, je označováno jako zjevné samofinancování, které je zachyceno v bilanci podniku. O skrytém samofinancování se hovoří v situaci, kdy se vytvářejí při sestavování bilance podniku nevykazované rezervy, které nezvyšují vlastní kapitál a v bilanci se snižuje vykazovaný zisk, (Valach, 1999).

Na výši nerozděleného zisku má vliv zejména zisk běžného roku, daň ze zisku, výše vyplácených dividend a tvorba rezervních fondů ze zisku. Zisk běžného období vyjadřuje účelnost a hospodárnost celkové podnikové činnosti. Při používání zisku jako zdroje financování je důležitá především přeměna účetně vykazovaného zisku na peněžní prostředky a prognóza vývoje zisku. Daň ze zisku ovlivňuje velikost zisku určeného k samofinancování nepřímo, stejně jako výši dividend. Rozdělení zisku je jeden z nejvýznamnějších rozhodovacích finančních aktů a rozhoduje o něm valná hromada akcionářů. Podniky většinou část svých zisků po zdanění věnují na svůj rozvoj a dividendy vyplácí jen v menší míře nebo žádné, (Valach, 2010).

Změna stavu čistého pracovního kapitálu

Čistý pracovní kapitál představuje část oběžného majetku, která se během roku přemění v pohotové peněžní prostředky a po splacení krátkodobých závazků ji lze použít k uskutečnění podnikových záměrů. Představuje tedy část oběžného majetku, která je financována z dlouhodobých zdrojů, (Dluhošová, 2008).

Pracovní kapitál je definován jako rozdíl mezi oběžnými aktivy a krátkodobými závazky. Pokud má být podnik schopen hradit své závazky a získat dostatek peněžních prostředků na provedení potřebných plateb, pak musí být krátkodobá aktiva vyšší než krátkodobé závazky. Čistý pracovní kapitál tedy vyjadřuje přebytek oběžných aktiv nad krátkodobými pasivy, a tedy platební schopnost podniku. Výše a růst čistého pracovního kapitálu charakterizují finanční a investiční činnost podniku a především celkovou úspěšnost řízení podniku, (Dluhošová, 2008).

2.3 Externí zdroje financování

V případě potřeby realizace investice ve větším objemu, než jsou interní zdroje financování, může podnik využít externí formy dlouhodobého financování. Externí zdroje financování investic představují menší část finančních zdrojů, použitých na financování dlouhodobého majetku, avšak jsou mnohem pestřejší z důvodu rozvoje a inovací na kapitálových trzích. Výhodou externího financování je přesnější reakce na potřebné změny podnikového majetku v souvislosti se změnou situace na trhu, rychlejší a rozsáhlejší tvorba podnikového kapitálu při zakládání podniku. Na základě těchto výhod umožňuje externí financování zvyšování efektivnosti podnikání a růst rentability vlastního kapitálu. Nevýhodou externího financování je rozšíření počtu společníků či věřitelů, kteří ovlivňují rozhodování podniku, zvýšení nákladů podniku a nároků na udržování likvidity. Z toho důvodu je důležité při financování externími zdroji, vždy zvážit všechny důsledky využití těchto zdrojů pro podnik, (Valach, 1999).

Akcie

Méně využívanou možností získávání kapitálu pro podnik představuje emise cenných papírů, kdy podnik v roli tzv. emitenta prodává cenné papíry, které nakupují investoři za účelem zhodnocení svého volného kapitálu, (Freiberg, 2007).

Akcie jsou cenné papíry, s kterými jsou spojena práva akcionáře podílet se na řízení, zisku a likvidačním zůstatku akciové společnosti při jejím zániku. Pro podnik představuje

financování prostřednictvím emise akcií výhodu v tom, že získané finanční zdroje jsou nevratné. Nabyvatel akcie má však možnost získat investovaný kapitál zpět prodejem akcie na kapitálovém trhu. Akcie mohou být (stejně jako dluhopisy) emitovány ve formě listinné nebo zaknihované a z hlediska financování rozlišujeme akcie kmenové a prioritní, (Freiberg, 2007).

Kmenové akcie jsou charakteristické tím, že jejich majitel má právo na výplatu dividend, ale nemá zaručenou jejich výši. Kmenové akcie jsou cenné papíry s pohyblivým výnosem. Majitel tohoto typu akcií má právo zúčastnit se hlasování na valné hromadě, právo na podíl z likvidačního výnosu při likvidaci a předkupní právo na nové akcie. Tržní cena kmenových akcií je na rozdíl od ceny prioritních akcií mnohem pohyblivější.

Prioritní akcie jsou zahrnovány do vlastního kapitálu podniku a jsou vybaveny zvláštními přednostními právy při výplatě dividend a při pořadí na likvidačním výnosu firmy. Jejich majitelé ale nemají hlasovací právo. K jejich emisi dochází v případě, kdy podnik potřebuje zvýšit motivaci investorů k nákupu akcií. Dividendy jsou obvykle pevně stanoveny a nejsou zcela závislé na výsledku hospodaření podniku. Podíl prioritních akcií na celkovém akciovém kapitálu je vymezen v zákoně nebo ve stanovách akciové společnosti. V ČR tento podíl činí maximálně 50 %. Ve financování českých akciových společností se prioritní akcie uplatňují zřídka, (Valach, 2010).

Nové akcie vydává společnost za tzv. emisní kurz, který se zpravidla stanoví určitým rozpětím a jeho konečná výše je pak otázkou poptávky a pravomocí manažera emise. Příliš nízký kurz znamená podhodnocení akcií a nevýhodu pro stávající akcionáře, naopak příliš vysoký emisní kurz může zapříčinit neúspěch emise. Pokud je emisní kurz akcií vyšší než jmenovitá hodnota akcií, tak rozdíl mezi emisním kurzem a jmenovitou hodnotou představuje emisní ážio, které tvoří část vlastního kapitálu a vzniká pouze v okamžiku emise. Emisní kurz nesmí být nižší než jmenovitá hodnota akcie.

Na určitou dobu a za určitých podmínek, které stanovuje obchodní zákoník, může společnost nabývat vlastní akcie. Takto nabyté akcie jsou potom vykazovány v pasivech jako položka vlastní akcie a vlastní obchodní podíly, která snižuje základní kapitál, (Čížinská, 2010).

Obligace

Emitování podnikových obligací patří mezi často využívané formy financování investic. Podnikové obligace jsou dluhové cenné papíry, které emituje podnik s cílem získat od investora dlouhodobý zdroj financování. Emitující podnik coby dlužník se v nich zavazuje, že ve stanovené době zaplatí majiteli obligace neboli věřiteli nominální cenu obligace

a v dohodnutých termínech i úrok. Majitel podnikové obligace je věřitelem, ale není spoluvlastníkem emitující firmy a ve většině případů nemá hlasovací právo. Splácení úroku z obligací je nákladem podniku a snižuje zdanitelný zisk. Podnik tak získává úrokový daňový štít, který představuje pro podnik daňovou úsporu, (Valach, 2010).

Emisi podnikových obligací reguluje stát. Emitent musí podat žádost, na základě které státní orgány vydají povolení. Pro rozhodování o emisi podnikových obligací jako zdroje financování investic má největší význam výnos z obligace, doba životnosti, způsob splacení obligací, hodnocení bonity emitenta. Dalšími faktory ovlivňujícími úvahy finančních manažerů podniku o emisi obligací jsou ručení za obligace, omezující podmínky věřitelů pro emitenta a kurs obligací. Nespornou výhodou obligací je pevně stanovený úrok, který je daňově uznatelným nákladem. Na druhé straně je získávání kapitálu formou emise obligací spojeno s některými nevýhodami. Mezi tyto nevýhody patří např. růst finančního rizika, emisní náklady a různé omezující podmínky. Obligace jako zdroj financování investic jsou nejvíce využívány v USA na rozdíl od evropských zemí, kde převládá především úvěrové financování, (Valach, 2010).

Dlouhodobé úvěry

V řadě evropských zemí jsou jako zdroj financování preferovány střednědobé a dlouhodobé úvěry. Úvěr vzniká mezi věřitelem a dlužníkem na základě úvěrové smlouvy, ve které je stanovený předmět úvěru a způsob jeho úvěru. Úvěry s dobou splatnosti ve lhůtách 1 - 5 let jsou označovány jako úvěry střednědobé a úvěry s delší dobou splatnosti jsou považovány za dlouhodobé. Existují dva typy dlouhodobých úvěrů:

- bankovní úvěr ve formě peněz, poskytovaný komerčními bankami, pojišťovacími společnostmi nebo penzijními fondy (termínovaná půjčka, hypotekární úvěr),
- dodavatelský úvěr ve formě dodávek fixního majetku dodavatelem odběrateli, (Valach, 2010).

Termínované půjčky jsou obvykle poskytovány na rozšiřování hmotného majetku podniku a jsou označovány jako investiční úvěry. Mohou být poskytovány i na jiné účely, např. na pořízení nehmotného majetku, trvalé rozšíření oběžného majetku, na nákup dlouhodobých cenných papírů, na několikaleté rozlišování nákladů příštích období. Termínovaná půjčka je postupně umořována během doby její splatnosti. Umořovací plán představují čtvrtletní, pololetní či roční splátky úvěru a úroků, které probíhají většinou formou anuitních splátek. Anuitní splácení je charakteristické stejnou výší splátek po celou dobu

splatnosti s tím, že v rámci anuitní splátky postupně klesá podíl úroku a stoupá podíl úmoru, přičemž úroky jsou pro podnik daňově uznatelným nákladem, splátka úvěru nikoliv. Banky obvykle neposkytují úvěr na příslušný objekt v plné výši, ale poskytují jen určitý podíl na předpokládané kapitálové výdaje a požadují účast podniku ve formě interních zdrojů, aby snížily své riziko. U termínovaných půjček převládá pevná úroková sazba, která závisí např. na rozměru půjčky, lhůtě splatnosti, finanční situaci podniku nebo všeobecné úrovni úroků v ekonomice, (Valach, 2010).

Hypotekární úvěr je takový úvěr, který může podnik získat oproti zástavě nemovitého majetku. Hypotekární úvěr je specifický tím, že je refinancován emisí hypotečních zástavních listů, které emitují oprávněné banky a ručí za ně svým vlastním jménem. Podnik, který požaduje úvěr, nabídne bance nemovitý majetek k zástavě, banka zapíše nemovitý majetek do veřejné evidence nemovitostí, čímž si zajistí své zástavní právo a na základě toho pak emituje hypoteční zástavní listy a předá je podniku. Pokud podnik potřebuje získat peněžní prostředky, musí prodat zástavní listy na kapitálovém trhu. Podnik splácí bance úrok z půjčky a splátky dluhů a hypoteční banka vyplácí majitelům zástavních listů úrok a postupně je umořuje. České podniky klasické hypotekární úvěry jako zdroj financování využívají prozatím ojediněle a mnohem častěji ke svému financování využívají dodavatelské úvěry, (Valach, 2010).

Dodavatelské úvěry poskytují zpravidla dodavatelé strojů a technologických zařízení tak, že dodávají tyto stroje a technologická zařízení, které odběratel splácí postupně nebo najednou včetně úroků. Dodavatelé si tímto způsobem zajišťují prodej majetku, náročného na peněžní prostředky. Dodavatelské úvěry se využívají zpravidla u dodávek investičních celků na vývoz a jsou používány i pro vnitřní investiční dodávky. V bilancích podniků jsou zachyceny v dlouhodobých závazcích. Tyto úvěry se obvykle poskytují jen na určitou část aktuální tržní ceny investiční dodávky. Jejich splatnost bývá obvykle kratší, než je ekonomická životnost zařízení, (Valach, 2010).

Zvláštní formou pořízování majetku v zahraničí je forfaiting, který spočívá v tom, že dodavatel dodá nakupovaný investiční majetek podniku na úvěr. Jestliže vývozce potřebuje získat peněžní prostředky před lhůtou splatnosti své pohledávky, prodá ji forfaitingové organizaci, která tuto pohledávku vývozci zaplatí.

Dlouhodobé úvěry řadíme mezi nejčastější způsoby externího financování zejména proto, že jsou přístupné i pro menší podniky, které by nebyly schopny emitovat cenné papíry, (Valach, 1999).

Leasing

Pojem leasing je odvozen z anglického výrazu „lease“ znamenajícího pronájem, resp. smlouvu o pronájmu. Leasing tedy znamená pronájem hmotných či nehmotných věcí a práv, kdy pronajímatel poskytuje za úplatu nebo jiné nepeněžní plnění nájemci právo danou věc v době pronájmu užívat. Podstatou leasingu je, že po dobu pronájmu zůstává majetek ve vlastnictví pronajímatele a na nájemce přechází pouze právo užívat daný majetek, (Vychopeň, 2010).

Existují různé druhy leasingu. Nejčastěji se rozlišují dva základní typy leasingu – leasing operativní a leasing finanční. Operativní a finanční leasing se liší délkou pronájmu, přechodem vlastnického práva k pronajímanému majetku na konci leasingu a účelem, kterému slouží. Obě varianty leasingu však charakterizuje to, že pronajímaný majetek je ve vlastnictví pronajímatele, (Valach, 2010).

Operativní leasing je krátkodobý pronájem majetku, kdy po skončení doby pronájmu dochází k vrácení pronajatého majetku pronajímateli. Doba pronájmu je obvykle kratší než doba ekonomické životnosti pronajatého majetku. Náklady na údržbu, opravy a servis pronajatého majetku zpravidla hradí pronajímatel, (Valouch, 2012).

Na internetových stránkách České leasingové a finanční asociace (www.clfa.cz) je operativní leasing charakterizován jako: „smlouva, podle níž jedna strana s podnikatelským záměrem poskytne druhé straně (nájemci) předmět do užívání za účelem dočasného užívání bez:

- přenosu rizik a užitků spojených s vlastnictvím předmětu leasingu na nájemce,
- smluvního nároku na přechod vlastnictví předmětu leasingu na nájemce“.

Finanční leasing lze definovat jako dlouhodobý pronájem majetku, u něhož dochází po skončení doby pronájmu k odkupu najaté věci nájemcem. Pronajímatel většinou smluvně přenáší na nájemce také povinnosti spojené s údržbou, opravami a servisem pronajatého majetku. Tento druh pronájmu je zpravidla dlouhodobější než pronájem operativní a doba pronájmu je obvykle stejná jako ekonomická životnost pronajímaného majetku. Na počátku finančního leasingu zaplatí nájemce pronajímateli kromě poplatku za uzavření smlouvy i první zvýšenou leasingovou splátku (tzv. akontaci) a poté platí obvyklé leasingové splátky, (Vychopeň, 2010).

Česká leasingová a finanční asociace na svých internetových stránkách (www.clfa.cz) vymezuje finanční leasing jako: „smlouvu, podle níž jedna strana s podnikatelským záměrem

poskytne druhé straně (nájemci) předmět do užívání za účelem dlouhodobého užívání předmětu leasingu s:

- přenosem rizik a užitků spojených s vlastnictvím předmětu leasingu na nájemce,
- právem či povinností převodu vlastnictví předmětu leasingu na nájemce za cenu nižší než tržní nebo s právem uzavření další leasingové smlouvy za výhodnějších podmínek“.

Zřídka se objevuje i tzv. zpětný leasing, který lze dle internetových stránek www.clfa.cz definovat jako: „smlouva, podle níž jedna strana s podnikatelským záměrem poskytne druhé straně (nájemci) předmět do užívání za účelem řízení toku hotovosti nájemce, kdy:

- dodavatelem předmětu leasingu je nájemce, který tento předmět obvykle již užívá,
- rizika nese nájemce,
- po skončení smlouvy předmět leasingu přechází zpět na nájemce“.

Přestože leasingové financování nezvyšuje podíl cizího kapitálu v bilanci podniku, ovlivňuje kapitálovou strukturu. Neuvážené rozšiřování leasingu tak může ovlivnit finanční riziko a stabilitu podniku. Rozhodování o finančním leasingu proto patří k hlavním finančním rozhodovacím procesům a mělo by být prováděno na nejvyšší řídicí úrovni podniku, (Valach, 2010).

Leasing se jako zdroj dlouhodobého financování rozšířil zejména od počátku 50. let v USA. Dnes je intenzivně využíván ve všech moderních tržních ekonomikách a vyznačuje se svou pružností ve financování dlouhodobých potřeb podniku, která umožňuje investorovi efektivní uplatnění nejnovějších technických a vědeckých poznatků v praxi a která spojuje investiční činnost s následným vývojem produkce a tržeb. V ČR působí na leasingovém trhu mnoho leasingových společností různých typů. Většina leasingových společností se nespecializuje na určité komodity, ale má univerzální charakter, (Valach, 2010).

2.4 Porovnání koupě v hotovosti, leasingu a úvěru

Podnik se musí často rozhodnout, zda pořídit majetek v hotovosti, využít úvěr nebo si tento majetek pronajmout. Všechny tyto možnosti mají své výhody a nevýhody.

Předpokladem koupě majetku za hotové je, že podnik má k dispozici volné finanční prostředky. V situaci kdy podnik tyto peněžní prostředky má k dispozici, nemusí být koupě za hotové automaticky nejvhodnější formou pořízení majetku. Podnik by měl zvažovat i jiné

alternativní metody pořízení a tzv. náklady obětované příležitosti, které vyjadřují prospěch, o který je dotyčný subjekt připraven tím, že se rozhodne pro jinou alternativu. Přesto se koupě za hotové vyznačuje řadou výhod – podnik se nezadlužuje, okamžitě se z něj stává vlastník pořízeného majetku, není omezován v možnosti nakládání s pořízeným majetkem a jeho peněžní toky nezatěžují v dalších obdobích úvěrové či leasingové splátky ani další náklady spojené s alternativními formami pořízení. Hlavní nevýhodou tohoto způsobu pořízení majetku je nutnost vysokého jednorázového výdaje hotovosti, který se negativně promítá do cash-flow v okamžiku pořízení a skutečnost, že výdaje (náklady) na pořízení dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku nelze považovat za výdaje (náklady) daňově uznatelné, (Valouch, 2012).

Při koupi majetku na úvěr podnik nepotřebuje větší množství volných finančních prostředků, které si obstarává prostřednictvím banky či jiné úvěrové instituce. Další výhodou koupě majetku na úvěr je, že se již okamžikem nákupu stává majetkem kupujícího. Úroky z úvěru jsou zpravidla daňově uznatelným nákladem (výdajem). Nevýhodou je nutnost vynakládat další náklady na koupi (úroky z úvěru, poplatky za vedení úvěrových účtů, poplatky za vyřízení žádosti o úvěr) a zvýšení účetní zadluženosti podniku, (Valouch, 2012).

Dalším způsobem pořízení majetku je leasing. Leasingem nedochází k pořízení majetku v pravém slova smyslu. Vlastnické právo k pořizovanému majetku zůstává po dobu trvání leasingové smlouvy pronajímateli. Hlavní výhodou je, stejně jako u úvěru, že podnik nepotřebuje k nákupu majetku velký objem peněžních prostředků, nájemné je zpravidla daňově uznatelným nákladem (výdajem) a leasing, na rozdíl od úvěru, nepředstavuje účetní zvýšení míry zadluženosti podniku. Nevýhodou je, že majetek zůstává po dobu trvání leasingové smlouvy ve vlastnictví pronajímatele a nájemce nemá možnost uplatňovat daňové odpisy tohoto majetku do daňově uznatelných nákladů (výdajů). Další nevýhodou je, že i když pronajatý majetek zůstává ve vlastnictví leasingové společnosti, veškeré riziko vyplývající z vlastnictví majetku nese nájemce, který má také značně omezená práva v souvislosti s nakládáním s pronajatým majetkem a který musí mít povolení pronajímatele provádět na pronajatém majetku jakékoliv úpravy. K nevýhodám patří také obtížná vypověditelnost leasingové smlouvy ze strany nájemce, (Valouch, 2012).

Všechny způsoby pořízení majetku mají své výhody a nevýhody. Pokud má podnik dostatek volných peněžních prostředků, pravděpodobně se rozhodne koupit majetek za hotové. Avšak měl by zvážit i pořízení formou leasingu, a to např. z důvodu výhodných leasingových akcí nebo díky poskytovanému pojištění automobilů nabízených leasingovými

společnostmi. Obtížné rozhodování je v okamžiku, kdy je nutné si vybrat mezi koupí na úvěr a pořízením majetku formou leasingu.

Při volbě o způsobu pořízení majetku na úvěr nebo formou leasingu jsou klíčové tyto tři oblasti:

- administrativní náročnost a právo volně disponovat s majetkem,
- daňové dopady leasingu a úvěru,
- finanční náročnost pořízení majetku, (Valouch, 2012).

2.4.1 Srovnání administrativní náročnosti a práva volného disponování s majetkem

Jedním z hlavních důvodů popularity leasingu v ČR je fakt, že ve srovnání s pořízením majetku na úvěr je leasing administrativně méně náročný. Při vyřizování leasingové smlouvy není potřeba podstoupit tolik procedur jako v případě vyřizování úvěru. Zajištění je vyžadováno většinou pouze u majetku s velmi vysokou pořizovací cenou. Další administrativní úlevy jsou poskytovány zejména při leasingovém financování dopravních prostředků. V souvislosti s leasingem dopravních prostředků bývá stále častěji do leasingové smlouvy zahrnuto i povinné ručení, které leasingové společnosti nabízí za výhodnějších podmínek než je na trhu běžné. Nevýhodou je, že nájemcova práva volně nakládat s pronajatým majetkem jsou značně omezena, (Valouch, 2012).

I přes to, že banky a jiné úvěrové instituce přistupují k omezování složitosti administrativního vyřizování úvěrů, jsou úvěry administrativně náročnější než leasing. Požadavek na zajištění úvěrů je vyšší než u leasingu, protože koupí majetku na úvěr se majetek stává okamžitě vlastnictvím kupujícího. Je tedy nutné trvat na zajištění úvěrů již od mnohem nižších částek, na rozdíl od leasingu. A právě nutnost najít vhodného ručitele nebo mít k dispozici majetek, který lze použít pro zřízení zástavního práva pro věřitele vede ke značně složitější administrativě. Z hlediska práva volného disponování s majetkem se však výhody leasingu a úvěru obrací. Při pořízení majetku formou úvěru přechází vlastnické právo k majetku na kupujícího dnem podpisu kupní smlouvy, práva vlastníka volně nakládat s majetkem tak nejsou omezena, (Valouch, 2012).

2.4.2 Daňové dopady leasingu a úvěru

Z hlediska daňových dopadů leasingu a úvěru platí, že za podmínek, které stanovuje zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů (dále ZDP), je placené nájemné u leasingu a placené úroky u úvěru daňově uznatelným nákladem (výdajem). Z hlediska daňové uznatelnosti nájemného je nutné řídit se zásadou časového rozlišování nájemného. Tato zásada znamená, že jako daňový náklad (výdaj) v případě nájemce a daňový výnos (příjem) v případě pronajímatele bude v daném zdaňovacím období vykázána pouze ta část nájemného, která se časově tohoto zdaňovacího období týká. Povinnost časového rozlišování nájemného mají všechny osoby vedoucí účetnictví podle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví a z osob vedoucích daňovou evidenci podle § 7b ZDP také nájemce u finančního leasingu s následnou koupí najaté věci. Daňově uznatelným nákladem (výdajem) jsou při splnění podmínek stanovených v ZDP také poplatky spojené s uzavřením a vedením úvěrových účtů a leasingových smluv, (Valouch, 2012).

V případě pořízení majetku na úvěr jsou daňově uznatelným nákladem (výdajem) také daňové odpisy. Při pořízení majetku formou leasingu daňové odpisy nelze zahrnout do daňově uznatelných nákladů (výdajů). Daňové odepisování většinou provádí pronajímatel kromě výjimek, kdy může odepisovat také poplatník, který k tomuto majetku nabyt právo užívání za úplatu (nájemce). Mezi tyto výjimky patří např. odepisování nehmotného majetku, technického zhodnocení pronajatého hmotného majetku, je-li hrazeno nájemcem, a tzv. jiného majetku. Technické zhodnocení hrazené nájemcem a jiný majetek mohou být nájemcem odepisovány pouze na základě písemné smlouvy mezi pronajímatelem a nájemcem a za podmínky, že pronajímatel nezvýší o tyto výdaje vstupní cenu hmotného majetku, ze které provádí daňové odepisování, (Valouch, 2012).

2.4.3 Finanční náročnosti pořízení majetku

Důležitou oblastí, kterou je nutno brát v úvahu při rozhodování o pořízení majetku formou leasingu nebo úvěru, jsou skutečné peněžní toky, které musí poplatník vynaložit v průběhu trvání leasingového nebo úvěrového vztahu. Jednotlivé metody financování a porovnávání výhodnosti leasingového nebo úvěrového financování budou popsány v následující kapitole, (Valouch, 2012).

2.5 Vývoj a stav leasingového a úvěrového trhu v ČR v roce 2012

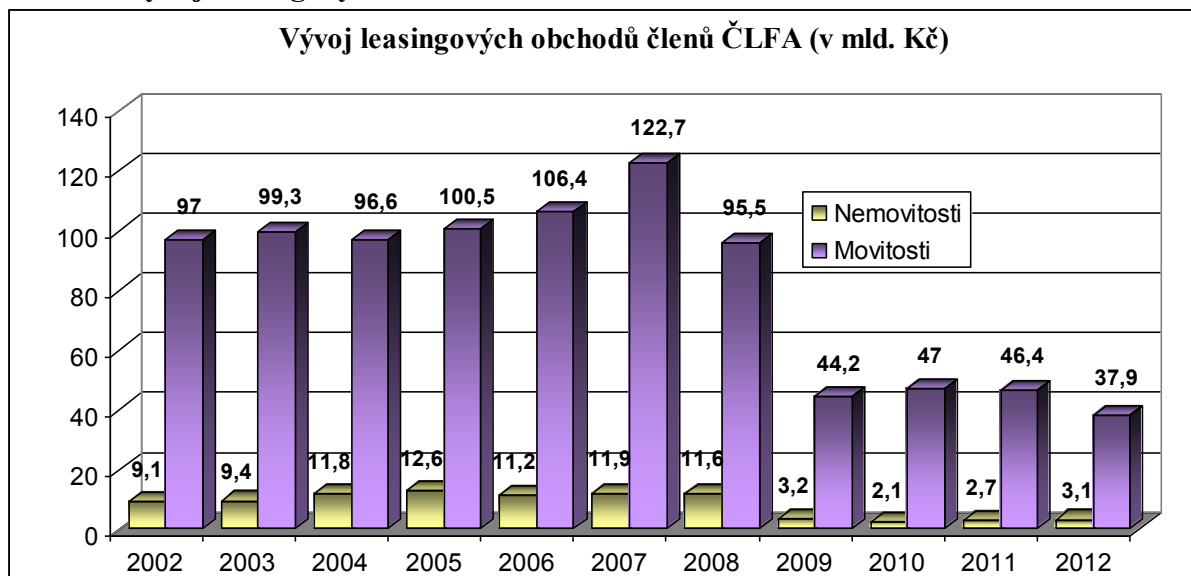
V roce 2012 se z důvodu stagnujících investic a klesajících výdajů domácností mírně snížil objem nebankovního financování. Na stagnující poptávku po finančních produktech měl vliv také růst inflace, přičemž meziroční míra inflace dosáhla v minulém roce 3,3 % a růst nezaměstnanosti, která byla na konci minulého roku 9,4 %. Využívání úvěrů a splátkových prodejů pro podnikatele i nadále roste. Naproti tomu se celkový objem poskytnutých spotřebitelských úvěrů shoduje s loňským rokem. Nebankovní financování má i nadále významný podíl na financování podniků a domácností, (www.clfa.cz, 2013).

Obr. 2.1 zachycuje pokles poskytovaných peněžních prostředků prostřednictvím leasingu na pořízení movitých věcí oproti roku 2011 o 8,5 mld. Kč. Na druhé straně poptávka po využití leasingu na pořízení nemovitostí oproti loňskému roku nepatrně vzrostla o 0,4 mld. Kč, (www.clfa.cz).

Jak lze vidět v Obr. 2.1, v roce 2008 došlo k velkému poklesu leasingu movitých věcí z důvodu zhoršujících se podmínek pro nebankovní finanční produkty nabízené členy České leasingové a finanční asociace (ČLFA), spojené s vývojem úvěrového trhu a celé ekonomiky. Leasingové, nebankovní úvěrové a factoringové obchody byly ovlivněny klesajícími tempy ekonomického růstu (v roce 2007 vzrostl HPD o 6,5 %, zatímco v roce 2008 vzrostl HDP reálně pouze o 3,1 %) a slábnoucí poptávkou po investičních i spotřebitelských finančních produktech, (www.clfa.cz, 2009). Na leasing měla také vliv řada změn, které daňovou výhodnost leasingu snižují. Tyto změny vyplynuly z rozsáhlé novely ZDP provedené zákonem č. 261/2007 Sb., která zpřísnila podmínky pro daňovou uznatelnost nájemného u finančního pronájmu majetku, a to v důsledku prodloužení minimální požadované doby trvání pronájmu a nově zavedeného ustanovení, které umožňovalo v některých případech uznat za daňový výdaj (náklad) 1 % z úhrnu nájemného. Po rekordním růstu tak zaznamenal v roce 2008 leasing movitých věcí velký pokles, (Valouch, 2012).

V roce 2009 se pokles nebankovních finančních obchodů nadále výrazně prohluboval v důsledku ekonomické recese. Zhoršující se ekonomické prostředí vedlo k omezení investičních aktivit a dalšímu poklesu poptávky spotřebitelů po úvěrech. Razantní pokles zaznamenal v tomto roce leasing nemovitostí v důsledku poklesu investic do nemovitostí a situace na trhu realit. Omezení investic vedlo k dalšímu propadu leasingu movitých věcí v předchozím roce, (www.clfa.cz, 2010).

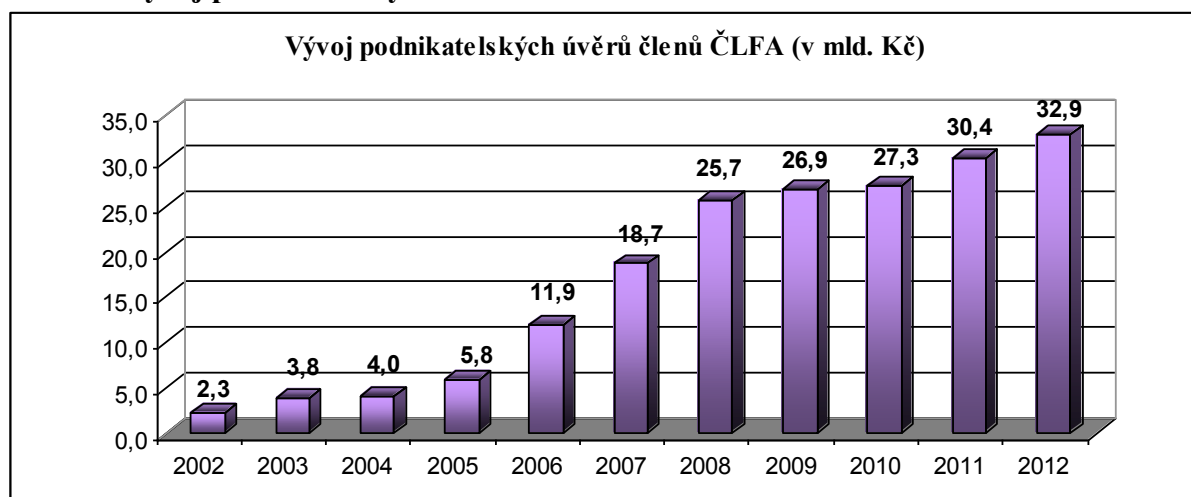
Obr. 2.1 Vývoj leasingových obchodů členů ČLFA

Zdroj: www.clfa.cz

Obr. 2.2 ukazuje, že stále roste využívání podnikatelských úvěrů. Celková výše poskytnutých úvěrů v roce 2012 činila 32,9 mld. Kč. Největší zájem byl opět o úvěry na pořízení osobních automobilů, které představovaly 41,5 % a o úvěry na stroje a zařízení ve výši 29,5 % z celkově poskytnutých podnikatelských úvěrů. Celkem bylo poskytnuto 65 752 úvěrů, z toho 112 na pořízení nemovitosti. (www.clfa.cz).

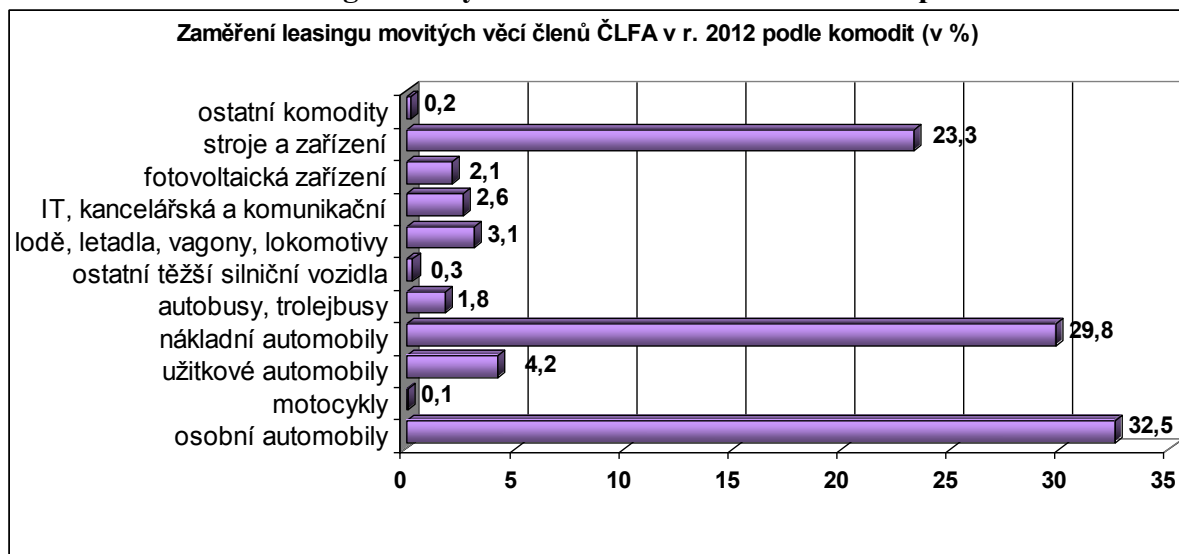
Obr. 2.2 Vývoj podnikatelských úvěrů členů ČLFA

Zdroj: www.clfa.cz

Leasing movitých věcí zaznamenal v roce 2012 mírný pokles v souvislosti se stagnací investic.

Obr. 2.3 Zaměření leasingu movitých věcí členů ČLFA v roce 2012 podle komodit

Zdroj: www.clfa.cz

V Obr. 2.3 lze vidět, že v zaměření leasingu movitých věcí i nadále dominuje leasing silničních vozidel, zejména osobních automobilů, který představuje 32,5 %. Podíl leasingu nákladních automobilů v roce 2012 činil 29,8 % a leasingové financování strojů a zařízení představoval 23,3 %. V roce 2012 směřovala polovina leasingu movitých věcí do soukromého sektoru služeb a více jak dvě třetiny do průmyslu a stavitelství, jak tomu bývalo v předchozích letech, (www.clfa.cz).

3 Techniky porovnávání výhodnosti financování investice

Při posuzování výhodnosti financování investice existuje několik metod. Mezi často využívané metody patří metoda diskontovaných nákladů, metoda roční procentní sazby, metoda čisté výhody leasingu, leasingová cena a leasingový koeficient, celková cena úvěru a koeficient navýšení.

3.1 Metoda diskontovaných nákladů

Metoda diskontovaných nákladů je založena na porovnávání souhrnu všech nákladů, které jsou spojeny s realizací jednotlivých variant investičního projektu za celou dobu jeho životnosti. Náklady jednotlivých let je třeba upravit o faktor času, aby bylo možné je sčítat, musí se diskontovat. Jedná se tedy o porovnání souhrnu investičních a diskontovaných provozních nákladů jednotlivých variant investičního projektu za celou dobu jeho životnosti, (Valach, 2010).

Při rozhodování mezi leasingem a úvěrem se metodou diskontovaných nákladů (výdajů) postupuje podle následujících kroků:

- kvantifikují se výdaje (snížené o daňovou úsporu), které má nájemce v souvislosti s leasingem,
- obdobně se určí výdaje (snížené o vliv daní), které by měl nájemce v souvislosti s úvěrem,
- výdaje na leasing a úvěr se musí aktualizovat s přihlédnutím k času, ve kterém byly vynaloženy,
- nejvýhodnější je ta varianta financování investice, která má nejnižší celkové diskontované výdaje (Valach, 2010).

Nejprve se diskontují výdaje pomocí diskontního faktoru ze vztahu:

$$DF = \frac{1}{(1+i)^t}, \quad (3.1)$$

kde **DF** je diskontní faktor, **t** je počet let, **i** je úroková míra, (Dluhošová, 2008).

Současná hodnota se poté vypočítá podle následujícího vzorce:

$$SH = BH \cdot \frac{1}{(1+i)^t}, \quad (3.2)$$

kde **SH** je současná hodnota, **BH** je budoucí hodnota a číslo v hranaté závorce nazýváme diskontní faktor (odúročitel), (Dluhošová, 2008).

Čistá současná hodnota vyjadřuje rozdíl současné hodnoty budoucích peněžních příjmů z projektu a současné hodnoty výdajů vynaložených na investiční projekt. Čistou současnou hodnotu lze vypočítat tak, že diskontujeme budoucí peněžní toky pomocí následujícího vzorce:

$$\check{C}SH = \sum_{t=1}^T FCF_t \frac{1}{(1+R)^t} - KV, \quad (3.3)$$

kde **ČSH** je čistá současná hodnota, **T** je doba životnosti projektu, **t** je počet let, **FCF_t** jsou volné peněžní toky v jednotlivých letech provozu investice, **R** je diskontní sazba, (Dluhošová, 2008).

3.2 Metoda roční procentní sazby

Roční procentní sazbu nákladů (RPSN) lze definovat jako číslo, které má sloužit jako pomůcka pro srovnání nákladovosti úvěrů. RPSN se od úrokové sazby liší zejména tím, že zahrnuje všechny povinné náklady spojené s úvěrem, které je nezbytné vynaložit. Jedná se např. o poplatky za vedení účtu, poplatky za správu úvěru, poplatky za uzavření smlouvy a další náklady na služby, které jsou podle smlouvy o spotřebitelském úvěru nezbytné pro poskytnutí úvěru. RPSN má mnohem větší vypovídací schopnost než úroková míra. Obvykle totiž poplatky spojené s poskytnutím úvěru představují nejvýznamnější nákladovou položku, (www.mfcr.cz).

RPSN vyjadřuje míru, pro kterou se rovná čistá současná hodnota získaných půjček čisté současné hodnotě výdajů a lze ji vyjádřit následujícím vzorcem:

$$\sum_{j=1}^m \frac{A_j}{(1+r)^{t_j}} = \sum_{k=1}^n \frac{B_k}{(1+r)^{s_k}}, \quad (3.4)$$

kde r je roční procentní sazba nákladů, m je počet poskytnutých půjček, A_j je výše j -té poskytnuté půjčky, t_j je doba, kdy byla j -tá půjčka poskytnuta, n je počet plateb, B_k je výše k -té platby, s_k je doba, kdy byl k -tý poplatek zaplacen, (www.mfcr.cz).

3.3 Metoda čisté výhody leasingu

Při použití této metody jde o porovnání čisté současné hodnoty investice financované pomocí leasingu a financované prostřednictvím úvěru.

Pokud je čistá současná hodnota investice financované leasingem větší než čistá současná hodnota investice financované prostřednictvím úvěru, je výhodné si pořídit majetek na leasing. V případě, že je čistá současná hodnota investice financované leasingem menší než čistá současná hodnota investice financované úvěrem, je výhodné si pořídit majetek formou úvěru, (Valouch, 2012).

Čistá současná hodnota investice financované úvěrem:

$$\check{C}_u = \sum_{n=1}^N \frac{(T_n - N_n - O_n) \cdot (1-d) + O_n}{(1+i)^n} - KV, \quad (3.5)$$

kde T_n jsou tržby, které investice přináší v jednotlivých letech životnosti, N_n jsou náklady na výrobu (bez odpisů) v jednotlivých letech životnosti, O_n jsou odpisy v jednotlivých letech životnosti, n jsou jednotlivá léta životnosti, N je doba životnosti, i je úrokový koeficient (upravený o vliv daně), d je daňový koeficient, KV je kapitálový výdaj, (Valach, 2010).

Čistá současná hodnota investice financované leasingem:

$$\check{C}_1 = \sum_{n=1}^N \frac{(T_n - N_n) \cdot (1 - d) - L_n(1 - d)}{(1 + i)^n}, \quad (3.6)$$

kde L_n jsou leasingové splátky v jednotlivých letech životnosti, přičemž doba leasingu se rovná době životnosti, (Valach, 2010).

Porovnáním čisté současné hodnoty investice financované leasingem a čisté současné hodnoty financované úvěrem dostaneme čistou výhodu leasingu. V případě, že čistá současná hodnota leasingu bude větší než čistá současná hodnota úvěru, je čistá výhoda leasingu pozitivní a leasing je tedy efektivnější formou financování. Naopak v případě vyšší čisté současné hodnoty úvěru bude čistá výhoda leasingu negativní a efektivnější formou financování bude úvěr (Valach, 2010).

Čistou výhodu leasingu lze vyjádřit pomocí této rovnice:

$$\check{C}_{VL} = \check{C}_1 - \check{C}_u$$

$$\check{C}_{VL} = \sum_{n=1}^N \frac{(T_n - N_n) \cdot (1 - d) - L_n(1 - d)}{(1 + i)^n} - \left[\sum_{n=1}^N \frac{(T_n - N_n - O_n) \cdot (1 - d) + O_n}{(1 + i)^n} - KV \right],$$

po úpravě dostaneme následující tvar rovnice:

$$\check{C}_{VL} = KV - \left[\frac{\sum_{n=1}^N L_n(1 - d) + \sum_{n=1}^N d \cdot O_n}{(1 + i)^n} \right], \quad (3.7)$$

kde \check{C}_{VL} je čistá výhoda leasingu, KV je kapitálový výdaj, L_n jsou leasingové splátky v jednotlivých letech, d je daňová sazba, O_n jsou daňové odpisy v jednotlivých letech, n jsou jednotlivé roky životnosti, N je doba životnosti, i je úroková míra upravená o vliv daně z příjmu, (Valouch, 2012).

3.4 Leasingová cena a leasingový koeficient

Cenou leasingu je leasingová cena, kterou platí nájemce pronajímateli zpravidla v pravidelných měsíčních, čtvrtletních nebo ročních splátkách. Leasingová cena obsahuje postupné splátky pořizovací ceny majetku, leasingovou marži pronajímatele (leasingové společnosti) a také ostatní náklady pronajímatele spojené s pronajatým majetkem, které jsou v leasingových splátkách přesouvány na nájemce. Ostatními náklady mohou být např. úroky z úvěru, které si leasingová společnost bere na pořízení majetku, který pronajímá nájemci, případné poplatky bance za vedení úvěrových účtů, správní náklady, které souvisí s leasingem (Valouch, 2012).

Leasingová cena lze vyjádřit následujícím vzorcem:

$$LC = 1 \cdot ZS + \sum LS + O + M + KC, \quad (3.8)$$

kde **LC** je leasingová cena, **1. ZS** je první zvýšená splátka, **LS** jsou leasingové splátky, **O** je odměna za zprostředkování, **M** je marže, **KC** je kupní cena, (Jáčová, 2011).

Leasingový koeficient stanovuje, o kolik je vyšší leasingová cena pronajatého majetku oproti pořizovací ceně. Výše leasingového koeficientu tedy udává, jaký násobek pořizovací ceny pronajatého majetku zaplatí nájemce pronajímateli za celou dobu trvání leasingové smlouvy. Výše leasingového koeficientu představuje základní orientační kritérium pro hodnocení nabídek leasingových společností a vypočítá se jako podíl leasingové ceny a pořizovací ceny, (Valouch, 2012).

$$LK = \frac{LC}{PC}, \quad (3.9)$$

kde **LK** je leasingový koeficient, **LC** je leasingová cena, **PC** je pořizovací cena, (Jáčová, 2011).

3.5 Celková cena úvěru a koeficient navýšení

Výpočtem celkové ceny úvěru lze zjistit, jaké budou celkové náklady dlužníka za celou dobu trvání úvěru. Celková cena úvěru zahrnuje zaplacené úroky a veškeré poplatky, které souvisí s úvěrem, a proto se jejím porovnáním s výší úvěru dá zjistit, kolik dlužník přeplatí na poplatcích a úrocích spojených s úvěrem.

Celkovou cenu úvěru lze vypočítat dle následující rovnice:

$$CCÚ = ú + i + p, \quad (3.10)$$

kde **CCÚ** je celková cena úvěru, **ú** je velikost úvěru, **i** je úrok, **p** jsou poplatky spojené s úvěrem, (Polouček, 2009).

Koeficient navýšení lze spočítat jako podíl mezi celkovými vynaloženými výdaji na úvěr a výší úvěru. Pomocí koeficientu navýšení si tedy dlužník může vypočítat, o kolik zaplatí navíc. Tento ukazatel ale nezohledňuje časovou hodnotu peněz. Proto v případě dvou úvěrů se stejným koeficientem navýšení a různou dobou splatnosti by byl výhodnější ten úvěr, který lze splácet delší dobu.

Pro koeficient navýšení lze použít následující rovnici:

$$KN = \frac{ú + i + p}{ú}, \quad (3.11)$$

kde **KN** je koeficient navýšení, **ú** je úvěr, **i** je úrok, **p** jsou poplatky spojené s úvěrem, (Polouček, 2009).

4 Komparace vybraných forem financování dlouhodobého majetku

Obsahovou náplní praktické části bakalářské práce je srovnání dvou forem financování dlouhodobého hmotného majetku a výběr optimální formy financování. Jedná se o pořízení nového obráběcího stroje formou finančního leasingu a účelového úvěru. Pro tento účel jsou použity vybrané metody popsané v předchozí kapitole (metoda diskontovaných výdajů, metoda roční procentní sazby, metoda čisté výhody leasingu, leasingová cena, leasingový koeficient, celková cena úvěru a koeficient navýšení). Porovnání bude prováděno na fyzické osobě – podnikateli, která bude pořizovat obráběcí stroj a je plátcem DPH.

Potřebné informace a údaje o financování obráběcího stroje jsou poskytnuty společností Oberbank Leasing spol. s r.o. a podle nich bude dále postupováno.

4.1 Charakteristika společnosti Oberbank AG

Společnost Oberbank AG má dlouhou historii. Oberbank AG byla založena už v roce 1869 pod názvem „Bank für Oberösterreich und Salzburg“ v Linci. Na český trh vstoupila v roce 2004 jako univerzální banka s nabídkou veškerých bankovních služeb. Nejprve byla v České republice v lednu v roce 2004 založena dceřiná leasingová společnost a v říjnu ji pak následovala banka s pěti pobočkami. Pobočky v České republice nabízejí kompletní bankovní služby jak pro privátní tak i pro firemní klientelu.

Oberbank leasing spol. s r.o. je univerzální leasingovou společností, která poskytuje ucelenou nabídku finančních produktů a to zejména finanční leasing, operativní leasing a účelový úvěr, (www.oberbank.cz).

4.2 Leasingové financování

Byla oslovena leasingová společnost za účelem získání nabídky leasingového financování, která je sestavena na základě konkrétních požadavků, kdy hodnota obráběcího stroje činí 500 000 Kč včetně DPH, obráběcí stroj je zařazen do druhé odpisové skupiny s dobou odepisování 5 let, trvání smlouvy je 60 měsíců, splátky jsou hrazeny měsíčně a kupní cena je ve výši 1 000 Kč včetně DPH.

V Tab. 4.1 je uvedena kalkulace leasingového financování pro obráběcí stroj, jehož pořizovací cena je 500 000 Kč včetně DPH, daňový základ činí 413 223,14 Kč a DPH ve výši 21 % představuje 86 776,86 Kč. RPSN bylo stanoveno ve výši 5,200 %. Za zpracování leasingové smlouvy nebyl nájemci účtován poplatek. Ve splátkách není pro zjednodušení zahrnuto pojištění pronajatého obráběcího stroje. Převod obráběcího stroje do vlastnictví nájemce je realizován za kupní cenu 1 000 Kč včetně DPH. Kalkulace je sestavena pro nultou mimořádnou splátku v rozsahu 0 % - 50 %, vypočítanou z pořizovací ceny. Po uhrazení nulté mimořádné splátky neboli akontace bude hrazeno zbylých 60 splátek. Jak lze vyčíst z Tab. 4.1, výše akontace má vliv na výši pravidelných splátek, které budou spláceny, protože čím vyšší je akontace, tím nižší je základ pro výpočet dalších splátek.

Tab. 4.1 Kalkulace leasingového financování v Kč

Akontace	0 %	5 %	10 %	15 %	20 %	25 %	30 %	35 %	40 %	50 %
Daňový základ	0	20 661	41 322	61 983	82 645	103 306	123 967	144 628	165 289	206 612
DPH 21 %	0	4 339	8 678	13 017	17 355	21 694	26 033	30 372	34 711	43 388
Celkem	0	25 000	50 000	75 000	100 000	125 000	150 000	175 000	200 000	250 000
Měsíční splátka	7 802	7 412	7 022	6 632	6 242	5 852	5 461	5 071	4 681	3 901
DPH 21 %	1 638	1 557	1 475	1 393	1 311	1 229	1 147	1 065	983	819
Celkem	9 441	8 969	8 497	8 025	7 552	7 080	6 608	6 136	5 664	4 720

Zdroj: Oberbank Leasing (Příloha č. 1)

Pro zpracování leasingové smlouvy společností Oberbank Leasing musí podnikatel – fyzická osoba předložit výpis z obchodního rejstříku, živnostenský list, rozhodnutí o přidělení daňového identifikačního čísla, bankovní spojení a daňová přiznání za poslední dva roky podnikání.

Leasingová cena a leasingový koeficient

Leasingová cena představuje celkovou cenu leasingu a je tvořena souhrnem leasingových splátek a kupní ceny. Leasingová cena je vlastně vyjádřením celkových nákladů na leasing a je vypočítána podle rovnice (3.8). Výsledky výpočtu leasingové ceny lze vidět v Tab. 4.2.

Tab. 4.2 Leasingová cena v Kč

Akontace	0 %	5 %	10 %	15 %	20 %	25 %	30 %	35 %	40 %	50 %
Leasingová cena	567 460	564 140	560 820	557 500	554 120	550 800	547 480	544 160	540 840	534 200

Zdroj: vlastní zpracování

Jak lze vidět z Tab. 4.2, leasingová cena klesá se zvyšující se akontací. Optimální varianta leasingového financování bude při akontaci 50 %, protože je při ní leasingová cena nejnižší. Varianta s nejvyšší mimořádnou splátkou bude tedy nejvýhodnější, ale to jen v případě, že má podnikatel, který se rozhodl pro financování obráběcího stroje formou finančního leasingu k dispozici dostatek volných finančních zdrojů, aby mohl v rámci první zvýšené splátky zaplatit polovinu pořizovací ceny obráběcího stroje, tzn. 250 000 Kč včetně DPH. V případě, že nemá tolik volných peněžních prostředků, rozhodne se pro variantu s nižší výší akontace.

Leasingový koeficient vyjadřuje, o kolik více zaplatí podnikatel při pořízení majetku formou leasingu, než kdyby platil hotově. Leasingový koeficient se vypočítá jako podíl leasingové a pořizovací ceny. Je to číslo větší než jedna, přičemž číslo za desetinnou čárkou vyjadřuje, o kolik procent zaplatí podnikatel více, než kdyby si majetek koupil v hotovosti.

V Tab. 4.3 jsou uvedeny vypočítané leasingové koeficienty dle vzorce (3.9) při různých výších akontace. Obecně platí, že s vyšší akontací klesá leasingový koeficient, tzn., že čím vyšší je mimořádná splátka, tím méně na leasingu podnikatel přeplatí.

Tab. 4.3 Leasingový koeficient

Akontace	0 %	5 %	10 %	15 %	20 %	25 %	30 %	35 %	40 %	50 %
Leasingový koeficient	1,1349	1,1282	1,1216	1,115	1,1082	1,1016	1,095	1,0883	1,0817	1,0684
Přeplacení pořizovací ceny v %	13,49	12,82	12,16	11,5	10,82	10,16	9,50	8,83	8,17	6,84

Zdroj: vlastní zpracování

Jak lze vidět v Tab. 4.3, nejvyšší leasingový koeficient je při nulové výši akontace, při které by podnikatel přeplatil 13,49 % pořizovací ceny, zatímco nejnižší leasingový koeficient bude při nejvyšší akontaci. Cílem je, aby byl leasingový koeficient co nejnižší, a proto bude optimální varianta s 50 % akontací. Z Tab. 4.3 je zřejmé, že nejvýhodnější bude tedy varianta s nejvyšší mimořádnou splátkou, protože při ní přeplatíme pouze 6,84 % pořizovací ceny, tj. 34 200 Kč.

Výpočet úrokové míry

Další výpočty se neobejdou bez úrokové míry, která nebyla leasingovou společností poskytující leasing a úvěr uvedena. Úroková míra bude vypočítána pomocí funkce ÚROKOVÁ.MÍRA v tabulkovém procesoru Microsoft Excel. Na Obr. 4.1 je popsán postup použití funkce k vypočtení úrokové míry pro akontaci 0 %. Do hodnoty Pper se zadá celkový počet úročených období, v případě konkrétního příkladu je to 5 let, tzn. 60 měsíců. Splátka je hodnota jednotlivých splátek. Souč_hod představuje částku úvěru – 500 000 Kč. Bud_hod je hotovostní zůstatek po poslední splátce, v našem případě je to nula. Typ je číslo 0 nebo 1 a určuje typ placení. Pro splátky na začátku období se vloží číslo jedna, pro splátky na konci období se vloží nula nebo se žádné číslo uvést nemusí. Výsledek je nutné vynásobit číslem 12, abychom získali roční úrokovou míru.

Při zvyšující se akontaci se jako Souč_hod zadá celková částka 500 000 Kč snižená o výši první zvýšené splátky. V případě akontace 10 % se do kolonky Souč_hod zadá hodnota 450 000 Kč.

Obr. 4.1 Výpočet úrokové míry

The screenshot shows the input fields for the ÚROKOVÁ.MÍRA function in Microsoft Excel. The fields are arranged in a table-like structure with labels on the left, input boxes in the middle, and calculated results on the right. Each input box has a small icon to its right, likely for data validation or help.

Label	Input Value	Result
Pper	60	= 60
Splátka	-9441	= -9441
Souč_hod	500000	= 500000
Bud_hod	0	= 0
Typ	0	= 0

Zdroj: vlastní zpracování

Po výpočtu leasingové úrokové míry v programu MS Excel pro různé výše akontace vyšla úroková míra fixní pro všechny míry akontace leasingového financování ve výši 5,02 %.

Při výpočtu úrokové míry úvěrového financování vyšla úroková míra opět fixní pro všechny výše akontací 5,31 %. Jelikož procentní vyjádření úrokové sazby vyčísluje, kolik dlužník zaplatí za úvěr navíc, lze říct, že z hlediska úrokové míry bude opět nejvýhodnější financování prostřednictvím leasingu, u kterého je nižší úroková míra.

Odpisy

Pro výpočet metody čisté výhody leasingu je nutné vypočítat odpisy obráběcího stroje. Pokud se podnikatel rozhodne pro pořízení obráběcího stroje formou úvěru – i přes to, že to pro něj není tak finančně výhodné, stává se jeho vlastníkem a může si uplatnit daňově uznatelný náklad – odpisy. V případě účetních odpisů rozhoduje o výši odpisů podnikatel v souladu se svým odpisovým plánem. Pro zjednodušení se budou účetní odpisy rovnat daňovým. U daňových odpisů postupuje podnikatel dle ZDP a může si vybrat, zda bude majetek odepisovat rovnoměrně či zrychleně. Pokud si chce podnikatel snížit co nejvíce základ daně, bude odepisovat majetek zrychleně. Obráběcí stroj je zařazen podle přílohy č. 1 k zákonu č. 586/1992 Sb. do druhé odpisové skupiny a bude se odepisovat 5 let.

Rovnoměrný odpis pro první rok odepisování se vypočítá dosazením do rovnice (2.1). Odpisy v dalších letech lze získat dosazením do rovnice (2.2). Při výpočtu rovnoměrných odpisů hmotného majetku jsou využity odpisové sazby z Tab. 2.2. Po dosazení do výše uvedených rovnic jsou vypočítány odpisy uvedené v Tab. 4.4.

Tab. 4.4 Výpočet rovnoměrných odpisů v Kč

Rok	Odpis	Oprávky	Zůstatková cena
1	55 000	55 000	445 000
2	111 250	166 250	333 750
3	111 250	277 500	222 500
4	111 250	388 750	111 250
5	111 250	500 000	0

Zdroj: vlastní zpracování

Zrychlený odpis dlouhodobého majetku v prvním roce odepisování lze vypočítat dle vztahu (2.3). Odpisy v dalších letech je možno získat dosazením do vzorce (2.4). Pro výpočet zrychlených odpisů hmotného majetku jsou použity odpisové sazby pro zrychlené odepisování z Tab. 2.3. Zrychlené odpisy po dosazení do výše uvedených rovnic jsou vypočítány v Tab. 4.5.

Tab. 4.5 Výpočet zrychlených odpisů v Kč

Rok	Odpis	Oprávky	Zůstatková cena
1	100 000	100 000	400 000
2	160 000	260 000	240 000
3	120 000	380 000	120 000
4	80 000	460 000	40 000
5	40 000	500 000	0

Zdroj: vlastní zpracování

Metoda čisté výhody leasingu

Při rozhodování o pořízení majetku formou leasingu či úvěru je nutné brát v úvahu skutečné peněžní toky, které musí podnikatel vynaložit v průběhu trvání leasingu nebo úvěru. Metoda čisté výhody leasingu je jednou z možností, jak porovnat výhodnost leasingového nebo úvěrového financování, jelikož porovnává čistou současnou hodnotu investice financovanou leasingem a úvěrem. Pokud vyjde hodnota tohoto ukazatele kladná, pak je výhodnější leasingové financování. V opačném případě je výhodnější financovat investici prostřednictvím úvěru.

Pro konkrétní případ se čistá výhoda leasingu vypočítá dosazením do rovnice (3.7). Jako úroková míra je použita vypočítaná úroková míra 5,31 %, sazba daně z příjmu fyzických osob platná pro rok 2013 činí 15 %. Čistou výhodu leasingu lze vypočítat pro variantu s rovnoměrnými i zrychlenými odpisy. Při výpočtu čisté výhody leasingu je nutné mít vypočítány rovnoměrné a zrychlené odpisy. Rovnoměrné odpisy jsou vypočítány v Tab. 4.4 a zrychlené odpisy v Tab. 4.5.

Nejprve je jako příklad výpočtu čisté výhody leasingu vypočítána čistá výhoda leasingu s akontací 0 % pro variantu s rovnoměrnými i zrychlenými odpisy. Následně je v Tab. 4.6 vypočítána čistá výhoda leasingu pro všechny výše akontace. Čistou výhodu leasingu s akontací 0 % pro variantu s rovnoměrnými odpisy lze tedy vypočítat následujícím způsobem:

$$\begin{aligned} \text{ČVL} = 500\,000 - & \frac{113\,292 \cdot (1 - 0,15) + 0,15 \cdot 55\,000}{(1 + 0,045135)} - \frac{113\,292 \cdot (1 - 0,15) + 0,15 \cdot 111\,250}{(1 + 0,045135)^2} - \\ & - \frac{113\,292 \cdot (1 - 0,15) + 0,15 \cdot 111\,250}{(1 + 0,045135)^3} - \frac{113\,292 \cdot (1 - 0,15) + 0,15 \cdot 111\,250}{(1 + 0,045135)^4} - \\ & - \frac{113\,292 \cdot (1 - 0,15) + 0,15 \cdot 111\,250}{(1 + 0,045135)^5} = +12\,255,06. \end{aligned}$$

Jelikož čistá výhoda leasingu je kladná, a to ve výši 12 255,06 Kč, platí, že v případě, kdy budou uvažovány rovnoměrné daňové odpisy obráběcího stroje, je výhodnější financování obráběcího stroje leasingem. Mohlo by dojít i k tomu, že by čistá výhoda leasingu vyšla v záporné hodnotě. V tom případě by již leasingové financování nebylo výhodné a výhodnější by bylo financování formou úvěru. V případě zvažování zrychlených odpisů proběhne výpočet čisté výhody leasingu následovně:

$$\begin{aligned} \text{ČVL} = & 500\,000 - \frac{113\,292 \cdot (1 - 0,15) + 0,15 \cdot 100\,000}{(1 + 0,045135)} - \frac{113\,292 \cdot (1 - 0,15) + 0,15 \cdot 160\,000}{(1 + 0,045135)^2} - \\ & - \frac{113\,292 \cdot (1 - 0,15) + 0,15 \cdot 120\,000}{(1 + 0,045135)^3} - \frac{113\,292 \cdot (1 - 0,15) + 0,15 \cdot 80\,000}{(1 + 0,045135)^4} - \\ & - \frac{113\,292 \cdot (1 - 0,15) + 0,15 \cdot 40\,000}{(1 + 0,045135)^5} = +10\,490,27. \end{aligned}$$

Jak lze vidět z výpočtu, opět vyšla čistá výhoda leasingu kladně, což znamená, že i v případě uvažování zrychlených daňových odpisů je výhodnější financování prostřednictvím leasingu, než úvěru. Výpočtem čisté výhody leasingu se došlo k závěru, že i při nejnižší akontaci bude leasingové financování pro podnikatele výhodnější, než financování prostřednictvím úvěru, takže v tomto případě bude leasingové financování optimální. Stejným způsobem byly provedeny výpočty v Tab. 4.6.

V Tab. 4.6 lze vidět výpočty čisté výhody leasingu při různých výších akontace pro rovnoměrné i zrychlené odpisy, které jsou vypočítány dosazením do rovnice (3.7), podobně jako tomu bylo v předchozím výpočtu.

Tab. 4.6 Čistá výhoda leasingu v Kč

Akontace	ČVL - rovnoměrné odpisy	ČVL - zrychlené odpisy
0 %	12 255,06	10 490,27
5 %	13 049,92	11 246,57
10 %	13 844,77	12 041,42
15 %	14 639,63	12 836,27
20 %	15 479,24	13 675,89
25 %	16 274,09	14 466,94
30 %	17 068,95	15 265,60
35 %	17 863,80	16 060,45
40 %	18 658,66	16 855,30
50 %	20 248,36	18 445,01

Zdroj: vlastní zpracování

Z Tab. 4.6 lze vyčíst, že pro všechny varianty akontace bude čistá výhoda leasingu kladná, proto je dle této metody pro nájemce leasing z finančního hlediska výhodnější než úvěr. Na základě čisté metody leasingu lze opět doporučit výběr s variantou co nejvyšší hodnoty čisté výhody leasingu, což je varianta s nejvyšší akontací při dosazení rovnoměrných odpisů, kdy je čistá výhoda leasingu +20 248,36 Kč.

4.3 Úvěrové financování

V souvislosti s účelovým úvěrem se bude vycházet z kalkulace společnosti Oberbank Leasing na základě stejných požadavků jako u leasingu, tzn. obráběcí stroj v hodnotě 500 000 Kč včetně DPH, měsíční frekvence splácení a doba trvání úvěru 60 měsíců.

V Tab. 4.7 je zpracována úvěrová kalkulace leasingové společnosti na financování nového obráběcího stroje v pořizovací ceně 500 000 Kč včetně DPH, daňovým základem 413 223,14 Kč a DPH 86 776,86 Kč. RPSN bylo stanoveno ve výši 5,500 %. Za zpracování leasingové smlouvy nebyl nájemci účtován poplatek. Ve splátkách není pro zjednodušení zahrnuto pojištění pronajatého obráběcího stroje. Kalkulace je stejně jako u leasingu sestavena pro první mimořádnou splátku v rozsahu 0 % - 50 %, vypočítané z pořizovací ceny. Po uhrazení první mimořádné splátky neboli akontace bude hrazeno zbylých 60 řádných splátek.

Tab. 4.7 Kalkulace úvěrového financování v Kč

Akontace	0 %	5 %	10 %	15 %	20 %	25 %	30 %	35 %	40 %	50 %
Daňový základ	0	20 661	41 322	61 983	82 645	103 306	123 967	144 628	165 289	206 612
DPH 21 %	0	4 339	8 678	13 017	17 355	21 694	26 033	30 372	34 711	43 388
Celkem	0	25 000	50 000	75 000	100 000	125 000	150 000	175 000	200 000	250 000
Měsíční splátka	7 857	7 464	7 071	6 678	6 286	5 893	5 500	5 107	4 714	3 929
DPH 21 %	1 650	1 567	1 485	1 402	1 320	1 238	1 155	1 072	990	825
Celkem	9 507	9 031	8 556	8 080	7 606	7 131	6 655	6 179	5 704	4 754

Zdroj: Oberbank Leasing (Příloha č. 2)

Pro zpracování úvěrové smlouvy musí podnikatel předložit výpis z obchodního rejstříku, živnostenský list, rozhodnutí o přidělení daňového identifikačního čísla, bankovní spojení a daňová přiznání za poslední dva roky podnikání.

Úvěrový koeficient

U kalkulace úvěru bude použita také metoda leasingového koeficientu, který bude transformován na úvěrový koeficient. Postup výpočtu se bude shodovat s výpočtem pro leasingový koeficient. Opět se použije vztah (3.9), přičemž se místo leasingové ceny dosadí úvěrová cena, která se vydělí cenou pořizovací. Výpočet úvěrového koeficientu zahrnuje Tab. 4.8.

Tab. 4.8 Úvěrový koeficient

Akontace	0 %	5 %	10 %	15 %	20 %	25 %	30 %	35 %	40 %	50 %
Úvěrový koeficient	1,1408	1,1337	1,1267	1,1196	1,1127	1,1057	1,0986	1,0915	1,0845	1,0705
Přeplacení pořizovací ceny v %	14,08	13,37	12,67	11,96	11,27	10,57	9,86	9,15	8,45	7,05

Zdroj: vlastní zpracování

Z Tab. 4.8 je zřejmé, že nejvýhodnější variantou úvěrového financování bude varianta s nejvyšší mimořádnou splátkou, protože při ní přeplatíme pouze 7,05 %, zatímco u varianty s nejnižší mimořádnou splátkou přeplatíme 14,08 %. Pokud klient bude uvažovat nad úvěrem, bude pro něj tedy nejvýhodnější varianta s akontací 50 %. Samozřejmě při rozhodování záleží v první řadě na tom, kolik má podnikatel k dispozici volných finančních prostředků, které by mohl uvolnit ke splacení první mimořádné splátky ve výši 250 000 Kč a do značné míry to neovlivnilo jeho podnikání.

Celková cena úvěru a koeficient navýšení

Celková cena úvěru zahrnuje veškeré náklady spojené s úvěrem za celou dobu trvání úvěru. Celkovou cenu úvěru je možné vypočítat jako součet výše úvěru, úroků a veškerých poplatků spojených s úvěrem. Při výpočtu je tedy nutné znát celkovou výši úroků při jednotlivých výších akontace, které jsou vypočteny v Tab. 4.9, ze které je možno vyčíst, že nejvyšší úroky zaplatí podnikatel při nejnižší výši akontace. Nejnižší úroky jsou naopak spojeny s nejvyšší mírou akontace. Výpočet úroků je uveden v Příloze č. 3.

Tab. 4.9 Úroky při různých výších akontace

Akontace	Výše úroků v Kč
0 %	67 481
5 %	64 107
10 %	60 773
15 %	57 359
20 %	53 985
25 %	50 611
30 %	47 237
35 %	43 863
40 %	40 489
50 %	33 741

Zdroj: vlastní zpracování

Celková cena úvěru zahrnuje úroky a veškeré poplatky, které s úvěrem souvisí a vypočítá se podle vztahu (3.7). Pokud by chtěl podnikatel zjistit, kolik zaplatí navíc, použije k výpočtu koeficient navýšení, který se vypočítá podle rovnice (3.8). Jeho velkou nevýhodou je to, že nezohledňuje časovou hodnotu peněz. V případě dvou úvěrů se stejným koeficientem navýšení a různou dobou splatnosti by byl výhodnější ten, který by bylo možné splácet delší dobu. U pořízení obráběcího stroje je však kalkulován pouze jeden úvěr s dobou splatnosti pět let.

V Tab. 4.10 je vypočítána celková cena úvěru a koeficient navýšení. Jak lze v tabulce vidět, je rozdíl mezi celkovou cenou úvěru při akontaci 0 % a při akontaci 50 % 35 180 Kč, které by podnikatel mohl ušetřit, pokud by se místo varianty úvěrového financování s nulovou akontací rozhodl pro akontaci 50 %. Nevýhodou je opět dostatek volných peněžních prostředků ke splacení vysoké mimořádné splátky. V případě zaměření na koeficient navýšení lze vidět jeho postupný pokles s rostoucí výší akontace. Znamená to, že s rostoucí akontací přeplatíme na úvěru méně.

Tab. 4.10 Celková cena úvěru a koeficient navýšení

Akontace	Celková cena úvěru v Kč	Koeficient navýšení
0 %	570 420	1,1408
5 %	566 860	1,1337
10 %	563 360	1,1267
15 %	559 800	1,1196
20 %	556 360	1,1127
25 %	552 860	1,1057
30 %	549 300	1,0986
35 %	545 740	1,0915
40 %	542 240	1,0845
50 %	535 240	1,0705

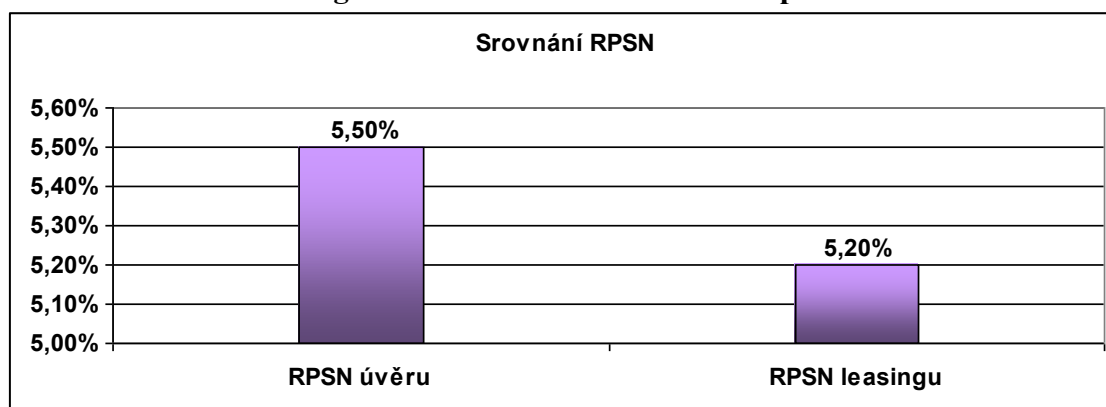
Zdroj: vlastní zpracování

4. 4 Srovnání leasingového a úvěrového financování

Metoda RPSN

RPSN je sazba, která zahrnuje veškeré náklady spojené s úvěrem a slouží především k porovnávání výhodnosti jednotlivých úvěrů. Obecně platí, že čím je RPSN vyšší, tím jsou náklady na úvěr vyšší, a tedy je úvěr dražší. Při nižší RPSN budou náklady spojené s úvěrem nižší a úvěr tedy bude levnější. Jak lze vidět na Obr. 4.2, je z hlediska RPSN výhodnější leasingové financování, protože má nižší RPSN, což znamená, že náklady spojené s leasingem budou nižší než náklady vynaložené na úvěr.

Obr. 4.2 Srovnání leasingového a úvěrového financování podle RPSN

Zdroj: vlastní zpracování (dle přílohy 1 a 2)

V porovnávání podle metody RPSN musí podnikatel samozřejmě také brát na vědomí výhody leasingu a výhody úvěru. Rozhodne-li se tedy pro financování prostřednictvím leasingu, ztratí možnost být vlastníkem stroje do doby, než splatí všechny splátky plynoucí z financování leasingem. Pokud podnikatel preferuje úvěr jako formu financování před leasingem, stává se sice ihned vlastníkem stroje, ale zaplatí více na splátkách.

Diskontované výdaje

Jednou z technik srovnání výhodnosti financování investice prostřednictvím leasingu a úvěru je metoda výpočtu diskontovaných výdajů na leasing a úvěr. Při použití této metody se diskontují očekávané výdaje spojené s financování majetku. Nejvýhodnější bude ta varianta, financování, která má nejnižší diskontované výdaje. Diskontované výdaje je možné vypočítat pomocí diskontního faktoru.

Názorný příklad výpočtu diskontovaných výdajů s akontací 50 % je možné vidět v Tab. 4.11. Diskontované výdaje jsou vypočítány pomocí úrokové míry pro leasing, která je ve výši 5,02 %. Diskontní faktor se vypočítá dosazením do vzorce (3.1). Při výpočtu daňové úspory z kupní ceny se bude vycházet z kupní ceny 1 000 Kč včetně DPH.

Tab. 4.11 Diskontované výdaje na leasing pro akontaci 50 % v Kč

Rok	2013	2014	2015	2016	2017
Mimořádná splátka 50%	250 000,00				
Suma splátek	306 640,00	56 640,00	56 640,00	56 640,00	56 640,00
Daňová sazba	0,15	0,15	0,15	0,15	0,15
Daňová úspora ze splátek	45 996,00	8 496,00	8 496,00	8 496,00	8 496,00
Daňová úspora z kupní ceny					150,00
Daňová úspora celkem	45 996,00	8 496,00	8 496,00	8 496,00	8 646,00
Výdaje celkem	260 644,00	48 144,00	48 144,00	48 144,00	47 994,00
Úroková míra v %	0,05 %	0,05 %	0,05 %	0,05 %	0,05 %
Diskontní faktor	0,95	0,91	0,86	0,82	0,78
Diskontované výdaje	248 185,11	43 651,40	41 564,84	39 578,02	37 568,76
Diskontované výdaje celkem	410 548,13				

Zdroj: vlastní zpracování

V Tab. 4.12 jsou vypočítané diskontované výdaje pro různé výše akontace. Obecně platí, že nejvýhodnější bude ta varianta, která má nejnižší diskontované výdaje. Jak je možné vidět, optimální bude tedy varianta s nejvyšší akontací, jejíž diskontované výdaje jsou 410 548,13 Kč. S rostoucí mírou akontace klesají diskontované výdaje.

Tab. 4.12 Diskontované výdaje na leasing při různých výších akontace

Akontace v %	Diskontované výdaje
0 %	416 572,99
5 %	415 974,92
10 %	415 376,85
15 %	414 778,78
20 %	414 136,57
25 %	413 538,50
30 %	412 940,42
35 %	412 342,35
40 %	411 744,28
50 %	410 548,13

Zdroj: vlastní zpracování

Jak je možné vidět v Tab. 4.12, nejnižší diskontované výdaje činí 410 548,13 Kč pro akontaci 50 %, bude proto optimální při leasingovém financování zvolit nejvyšší míru akontace, která má nejnižší diskontované výdaje. Naopak nejméně výhodné bude financování s akontací 0 %, jejíž diskontované výdaje činí 416 572,99 Kč, což je nejvíc.

V Tab. 4.13 jsou vypočítané diskontované výdaje na úvěr pro různé výše akontace. Nejvýhodnější variantou v případě úvěrového financování bude opět varianta s nejvyšší akontací, tzn. s akontací 50 % při diskontovaných výdajích 409 938,06 Kč.

Tab. 4.13 Diskontované výdaje na úvěr při různých výších akontace v Kč

Akontace	Diskontované výdaje
0 %	416 261,93
5 %	415 598,90
10 %	414 979,64
15 %	414 316,61
20 %	413 741,14
25 %	413 121,89
30 %	412 458,85
35 %	411 795,82
40 %	411 176,57
50 %	409 938,06

Zdroj: vlastní zpracování

V případě srovnání Tab. 4.12 a 4.13 si lze všimnout, že jsou diskontované výdaje pro všechny výše akontace v případě úvěrového financování nižší, než diskontované výdaje na leasing. Z toho tedy vyplývá, že v daném případě je pro podnikatele výhodnější financování prostřednictvím úvěru. Rozdíly ve výši diskontovaných výdajů úvěru a leasingu jsou však tak nepatrné, že by měl být kladen důraz na předchozí metody výpočtů, kdy leasingové financování vyšlo jako nejvýhodnější varianta financování.

Z hlediska finanční náročnosti pořízení obráběcího stroje metodou diskontovaných výdajů vychází úvěrové financování jako optimální varianta. Pokud se ovšem berou v potaz i předchozí výsledky dosažené aplikací vybraných metod, je leasing pro podnikatele výhodnější formou financování obráběcího stroje, než úvěr.

4. 5 Účtování u finančního leasingu

V následujícím postupu bude uvažováno, že se podnikatel rozhodne pro financování stroje leasingem s akontací 10 %. Zahájení finančního leasingu je v lednu 2013, kdy je splacena mimořádná nultá splátka a první řádná splátka. Při účtování o finančním leasingu je

třeba časově rozlišit splátky nájemného po celou dobu nájmu. V konkrétním případě jsou ale nastaveny pravidelné měsíční splátky ve výši 7 022 Kč bez DPH, DPH ze splátek 1 475 Kč a splátky včetně DPH 8 497 Kč, tzn., že není nutné je časově rozlišovat. Časově je nutné rozlišit pouze první mimořádnou splátku, která je ve výši 50 000 Kč včetně DPH. Na podrozvahovém účtu 752 bude podnikatel vést najatý obráběcí stroj. Na účtu 753 budou evidovány závazky z finančního leasingu.

Podnikatel v roce 2013 zaúčtuje obráběcí stroj do podrozvahové evidence. V lednu 2013 zaplatí akontaci ve výši 50 000 včetně DPH a dvanáct splátek nájemného ve výši 101 964 včetně DPH. Splátky proběhnou vždy koncem měsíce ve výši 8 497 Kč včetně DPH. V roce 2013 dojde také k zaúčtování poměrné části akontace do nákladů ve výši 8 678 Kč. Účet 753 – Závazky z leasingu se na konci roku sníží o částku 125 586 Kč, což je součet zaplacených splátek a akontace bez DPH. Účtování v roce 2013 je znázorněno v Tab. 4.14.

Tab. 4.14 Účtování finančního leasingu v roce 2013

Účetní případ	Částka v Kč	MD	D
1. Zaúčtování do podrozvahové evidence	462 642	752	-
2. Úhrada akontace 10% z BÚ	41 322	381	-
a) DPH 21 % z akontace	8 678	343	-
b) Úhrada akontace celkem z BÚ	50 000	-	221
3. Úhrada měsíční splátky (12x)	7 022	518	-
a) DPH 21 % ze splátek	1 475	343	-
b) Úhrada splátek celkem z BÚ	8 497	-	221
4. Převod poměrné části akontace do nákladů	8 678	518	381
5. Podrozvahová evidence - snížení závazku o uhrazené splátky	125 586	753	-

Zdroj: vlastní zpracování

V roce 2014 podnikatel zaplatí dvanáct měsíčních splátek ve výši 101 964 Kč včetně DPH. Opět dojde k převodu poměrné části první zvýšené splátky do nákladů ve výši 8 678 Kč. Závazky na účtu 753 – Závazky z leasingu se sníží o sumu splátek ve výši 84 264 bez DPH. Účtování je zobrazeno v Tab. 4. 15.

Tab. 4.15 Účtování finančního leasingu v roce 2014

Účetní případ	Částka v Kč	MD	D
1. Úhrada měsíční splátky (12x)	7 022	518	-
a) DPH 21 % ze splátek	1 475	343	-
b) Úhrada celkem z BÚ	8 497	-	221
2. Převod poměrné části akontace do nákladů	8 678	518	381
3. Podrozvahová evidence - snížení závazku o uhrazené splátky	84 264	753	-

Zdroj: vlastní zpracování

V roce 2015 a 2016 podnikatel postupuje stejně jako v předcházejícím roce, tzn., že zaplatí opět dvanáct měsíčních splátek ve výši 101 964 Kč včetně DPH. Opět dojde k převodu poměrné části první zvýšené splátky do nákladů ve výši 8 678 Kč. Závazky na účtu 753 – Závazky z leasingu se sníží o sumu splátek ve výši 84 264 bez DPH.

Jak lze vidět v Tab. 4.16, v roce 2017 podnikatel zaplatí opět dvanáct měsíčních splátek ve výši 101 964 Kč včetně DPH. Stejně jako v minulém roce dojde k převodu poměrné části první zvýšené splátky do nákladů ve výši 8 678 Kč. Závazky na účtu 753 – Závazky z leasingu se sníží o sumu splátek ve výši 84 264 Kč bez DPH. Na konci roku bude tento účet vynulován.

Tab. 4.16 Účtování finančního leasingu v roce 2017

Účetní případ	Částka v Kč	MD	D
1. Úhrada měsíční splátky (12x)	7 022	518	
a) DPH 21 % ze splátek	1 475	343	
b) Úhrada celkem z BÚ	8 497		221
2. Převod poměrné části akontace do nákladů	8 678	518	381
3. Podrozvahová evidence - snížení závazku o uhrazené splátky	84 264	753	-
4. Vyřazení stroje z podrozvahové evidence	462 642	-	752
5. Odkoupení stroje	826	042	
a) DPH 21 %	174	343	
b) Odkupní cena celkem	1 000		221
6. Zařazení obráběcího stroje do užívání	826	022	042

Zdroj: vlastní zpracování

V roce 2017 končí leasingová smlouva, takže dojde k vyřazení stroje z podrozvahové evidence a k jeho odkoupení nájemcem. Odkupní cena je ve výši 1 000 Kč včetně DPH. Obráběcí stroj po ukončení leasingové smlouvy přechází do majetku podnikatele, který zaúčtuje jeho zařazení do užívání na účet 022 – Samostatné movité věci a soubory movitých věcí.

5 Závěr

Pořízení strojů a zařízení představuje pro podnikatele značnou finanční zátěž. Musí dobře zvážit, zda jsou schopni vynaložit požadovanou částku jednorázově. Naštěstí pro ně existují možnosti jak se této situaci vyhnout. Mezi tyto možnosti patří financování majetku prostřednictvím leasingu a formou úvěru.

V případě pořízení formou finančního leasingu je pro podnikatele důležitá daňová uznatelnost nájemného. Nájemné je daňově uznatelné, pokud doba nájmu hmotného majetku činí alespoň minimální dobu odepisování, při skončení nájemního vztahu se stává vlastníkem pronajatého předmětu nájemce a odkupní cena není vyšší, než byla zůstatková cena tohoto majetku při uplatnění rovnoměrných daňových odpisů. Poslední podmínka neplatí, pokud je ke dni koupě majetek již zcela rovnoměrně odepsán. V případě podnikatele jsou všechny tři podmínky daňové uznatelnosti nájemného splněny. Nájemné tedy je daňově uznatelným nákladem a při výpočtu bude snižovat základ daně pro výpočet daně z příjmů.

Při pořízení majetku na úvěr si podnikatel může uplatňovat do daňově uznatelných nákladů daňové odpisy, protože při pořízení majetku formou úvěru se podnikatel ihned stává jeho vlastníkem, na rozdíl od finančního leasingu, kdy se vlastníkem stává až po ukončení trvání leasingové smlouvy.

V praxi se tedy při pořízení majetku podnikatel nerozhoduje pouze z hlediska finanční náročnosti pořízení, která byla popsána v kapitole 4, ale musí brát v potaz další náležitosti spojené s jednotlivými formami pořízení majetku. Pokud by se podnikatel chtěl ihned stát vlastníkem majetku, nezvolí si jako prostředek financování finanční leasing, ale úvěr. Naopak, pokud dá přednost levnější formě financování, musí obětovat vlastnictví majetku po dobu trvání leasingové smlouvy. Jestliže má podnikatel málo volných finančních prostředků, zvolí si raději vyšší měsíční splátky, než vysokou míru akontace.

Dle výpočtů v předchozí kapitole lze podnikateli při pořizování obráběcího stroje navrhnout jako nejvýhodnější variantu financování finanční leasing s nejvyšší akontací, pokud má dostatek volných peněžních prostředků ke splacení nulté splátky ve výši 50 % z pořizovací ceny. Jestliže nemá dostatek volných peněžních prostředků, bude pro něj výhodnější financování leasingem při jakékoli výši akontace, než financování účelovým úvěrem. Rozhodnutí o variantě financování závisí především na prioritách podnikatele.

Cílem bakalářské práce byla charakteristika zdrojů financování, především leasingu a úvěru (viz kapitola 2) a jejich vzájemná komparace při pořizování obráběcího stroje v praktické části (viz kapitola 4). Vytyčený cíl práce byl splněn.

Seznam použité literatury

Odborné knihy

BREALEY, Richard A. *Principles of corporate finance*. 9. vyd. Boston: McGraw-Hill/Irwin, 2008. 976 s. ISBN 978-0-07-340510-0.

ČIŽINSKÁ, Romana a Pavel MARINIČ. *Finanční řízení podniku: moderní metody a trendy*. Praha: Grada Publishing, 2010. 204 s. ISBN 978-80-247-3158-2.

DLUHOŠOVÁ, Dana. *Finanční řízení a rozhodování podniku: analýza, investování, oceňování, riziko, flexibilita*. 2. vyd. Praha: Ekopress, 2008. 192 s. ISBN 978-80-86929-44-6.

FREIBERG, František. *Financování podniku*. Praha: Nakladatelství ČVUT, 2007. 183 s. ISBN 978-80-01-03636-5.

JÁČOVÁ, Helena. *Finanční řízení podniku v příkladech*. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2011. 143 s. ISBN 978-80-7357-724-7.

KALOUDA, František. *Finanční řízení podniku*. 2. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2011. 299 s. ISBN 978-80-7380-315-5.

POLOUČEK, Stanislav. *Peníze, banky, finanční trhy*. Praha: C.H. Beck, 2009. 414 s. ISBN 978-80-7400-152-9.

VALACH, Josef. *Finanční řízení podniku*. 2. vyd. Praha: Ekopress, 1999. 324 s. ISBN 80-861-1921-1.

VALACH, Josef. *Investiční rozhodování a dlouhodobé financování*. 3. vyd. Praha: Ekopress, 2010. 465 s. ISBN 978-80-86929-71-2.

VALOUCH, Petr a Pavel MARINIČ. *Leasing v praxi: praktický průvodce*. 5. vyd. Praha: Grada Publishing, 2012. 116 s. ISBN 978-80-247-4081-2.

VYCHOPENĚ, Jiří a Pavel MARINIČ. *Finanční leasing z účetního a daňového pohledu: moderní metody a trendy*. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2010. 157 s. ISBN 978-80-7357-590-8.

Elektronické dokumenty

Historie Oberbank [online]. [9. 4. 2013]. Dostupné z:

http://www.oberbank.cz/OBK_webp/OBK/oberbank_cz/Oberbank_AG/Das_Unternehmen/Geschichte/index.jsp

Česká leasingová a finanční asociace. *Leasing* [online]. [12. 1. 2013]. Dostupné z:

<http://www.clfa.cz/index.php?textID=39>

Česká leasingová a finanční asociace. *Zprávy o stavu a vývoji nebankovního leasingového, úvěrového a faktoringového trhu v ČR za rok 2008* [online]. 2009. [13. 2. 2013]. Dostupné z:

<http://www.clfa.cz/index.php?textID=64>

Česká leasingová a finanční asociace. *Zprávy o stavu a vývoji nebankovního leasingového, úvěrového a faktoringového trhu v ČR za rok 2009* [online]. 2010. [13. 2. 2013]. Dostupné z:

<http://www.clfa.cz/index.php?textID=64>

Česká leasingová a finanční asociace. *Zprávy o stavu a vývoji nebankovního leasingového, úvěrového a faktoringového trhu v ČR za rok 2012* [online]. 2013. [9. 3. 2013]. Dostupné z:

<http://www.clfa.cz/index.php?textID=64>

Ministerstvo financí České republiky. *Základní informace o novém zákonu o spotřebitelském úvěru* [online]. 2013. [11. 3. 2013]. Dostupné z:

http://www.mfcr.cz/cps/rde/xchg/mfcr/xsl/ft_spotr_uver_info.html

Zákony

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, v platném znění

Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, v platném znění

Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, v platném znění

Seznam zkratk

BÚ bankovní účet
BH budoucí hodnota
CCÚ celková cena úvěru
ČLFA Česká leasingová a finanční asociace
ČR Česká republika
ČSH čistá současná hodnota
ČVL čistá výhoda leasingu
D dal
DF diskontní faktor
DHM dlouhodobý hmotný majetek
DPH daň z přidané hodnoty
i úroková míra
KC kupní cena
KN koeficient navýšení
KV kapitálové výdaje
LC leasingová cena
LK leasingový koeficient
MD má dáti
MFČR Ministerstvo financí České republiky
n počet let trvání leasingu
O odpis
PC pořizovací cena
R diskontní sazba
RPSN roční procentní sazba nákladů
SH současná hodnota
ú úvěr
ZDP Zákon o daních z příjmů
ZS zvýšená splátka

Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce

Prohlašuji, že

- jsem byla seznámena s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a § 60 – školní dílo;
- beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo nevýdělečně, ke své vnitřní potřebě, bakalářskou práci užít (§ 35 odst. 3);
- souhlasím s tím, že bakalářská práce bude v elektronické podobě archivována v Ústřední knihovně VŠB-TUO a jeden výtisk bude uložen u vedoucího bakalářské práce. Souhlasím s tím, že bibliografické údaje o bakalářské práci budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO;
- bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- bylo sjednáno, že užít své dílo, bakalářskou práci, nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

V Ostravě dne 10.5.2013.....

Monika Křelá'

.....
jméno a příjmení studenta

Seznam příloh

Příloha č. 1 Kalkulace leasingového financování

Příloha č. 2 Kalkulace úvěrového financování

Příloha č. 3 Výpočty úroků

Příloha č. 4 Použité účty při účtování leasingu